

Glavni del programa prvega samoprispevka, ki je bil namenjen razširitvi in izboljšanju osnovnošolskega prostora, je bil do leta 1978 izvršen. Izvršene so bile rekonstrukcije, dozidave in novogradnja v Rečici, Ljubnem, Lučah, Solčavi in Gornjem gradu. Ostali so še manjši objekti in sicer podružnične šole:

1. Nova Štifta – adaptacija
2. Šmihel – novogradnja
3. Lepa njiva – nadomestna gradnja
4. Šmartno – rekonstrukcija in dozidava

Pouk v podružnični šoli Nova Štifta je že v adaptiranih prostorih. Opravljena pa so bila naslednja dela: obnovljena so bila tla v dveh učilnicah, pionirski sobi, predprostoru, kuhinji

O realizaciji programa prvega samoprispevka

in sanitarijah (parket oz. ploščice). V vseh prostorih je bila izdelana nova električna napeljava in urejena sodobna osvetlitev učilnic ter ogrevalnega telesa. Izvršen je bil oljni oplesk stavbnega pohištva ter beljenje. Sanitarije so bile popolnoma prenovljene in na novo urejena kanalizacija ter vodovodna napeljava.

Pregledana je bila tudi streha in obnovljeni strešni žlebovi.

Stroški za ta dela so znašali 334.449,45 dinarjev.

Izvajalec del je bilo Komunalno podjetje Mozirje.

Pouk v novi podružnični šoli Šmihel bo od 1. 12. 1979 dalje. Otvoritev šole bo ob praznovanju Dneva republike. Objekt je enorazredna šola z večnamenskim prostorom, manjšo

dvorano za potrebe šole in družbenih dejavnosti, pisarno za potrebe krajevnih družbenopolitičnih organizacij, šolsko kuhinjo in stanovanjem za učitelja.

Končnega obračuna stroškov še ni. Stroški do 30. 9. 1979 pa so znašali 3.695.150,55 din.

Izvajalca del sta bila Komunalno podjetje Mozirje in MARLES Maribor.

Podružnična šola Lepa njiva bo enaka kot v Šmihelu. Do letošnjega nastopa zime bo gotova temeljna plošča. Gradnja se bo nato nadaljevala s pmladi. Z novim šolskim letom 1980/81 bo pouk že v novem objektu.

Stroški do 30. 9. 1979 znašajo 128.355,40 din.

Izvajalca del sta Komunalno podjetje Mozirje in MARLES Maribor.

Pri rekonstrukciji šole Šmartno bo letos izgotovljeno centralno ogrevanje. Dozidava in ostala rekonstrukcijska dela v starem objektu pa naj bi bila opravljena do 1. 9. 1980.

Izvajalca centralnega ogrevanja sta GIP VEGRAD – sektor gradbeništva Ljubno (dimnik in kotlovnica) ter LAMPRET Marjan (napeljava in montaža centralnega ogrevanja).

Izvajalec za dozidavo doslej še ni izbran.

Stroški do 30. 9. 1979 znašajo 443.962,35 din.

Stanje sredstev za izvedbo programa prvega samoprispevka z dne 30. 9. 1979 je naslednje:

– prenos iz leta 1978
– natečeno do 30. 9. 1979
SKUPAJ:

2.678.988, – din
3.062.130, – din
5.741.118, – din

– porabljeno: Šmihel
(od 1. 1. 1979 do
30. 9. 1979)
Nova Štifta
Šmartno
Lepa njiva
Gornji grad
SKUPAJ:
– prosta sredstva:

3.695.150,55 din
79.384,45 din
443.862,35 din
102.585,40 din
228.502,95 din
4.549.485,70 din
1.191.632, – din

Izhodišča za uresničevanje družbeno ekonomskega razvoja občine Mozirje v letu 1976 – 1980 za leto 1980

Okvirna ocena dosedanjega uresničevanja

– v letu 1979 je bila visoka stopnja investicijskih naložb v proizvodno sfero,

– stopnja gospodarske rasti je nominalno zadovoljiva, ob dejansko nespremenjeni produktivnosti dela,

– v strukturi gospodarstva ni prišlo do sprememb. Še naprej nam ostajata gozdarstvo in lesna industrija glavna nosilca gospodarstva,

– stopnja zaposlenosti se napram preteklemu obdobju zmanjšuje in je ne dosegamo po srednjeročnem planu,

– v strukturi zaposlenih kadrov ni beležiti kvalitetnih premikov in je tako treba v letu 1980 izboljšati kvalifikacijsko strukturo,

– zaostala se je likvidnost gospodarstva, kar se kaže v preveliki rasti kreditov za obratna sredstva in povečani zadolženosti do dobaviteljev, ki so naraščala hitreje kot pa terjatve do kupcev,

– sredstva za reprodukcijo se relativno povečujejo, vendar zaradi nizke osnove iz preteklega obdobja in visoke stopnje inflacije, ne predstavljajo zadostne osnove za lastno udeležbo v investicijske naložbe v letu 1980,

– v vseh delovnih sredinah zmanjšati porabo energije na enoto učinka za 5 %,

– zmanjšati proizvodne stroške na enoto učinka za 5 %,

– skupno in splošno porabo smo uspeli delno obzdati, programi pa se uspešno uresničujejo,

– bistveno zmanjšanje republiške in regijske solidarnosti pri skupni porabi, dodatno ovira obveznosti gospodarstva,

– v stanovanjskem gospodarstvu kar uspešno uresničujemo srednjeročni program, precej pa zaostajamo v urbanistični dokumentaciji in komunalnem gospodarstvu,

– v izvozno uvozni politiki smo dosegli slabše rezultate napram preteklemu obdobju,

– več pozornosti posvetiti raziskovalnemu in inovatorskemu delu v cilju zmanjševanja stroškov poslovanja in boljšega tržnega uveljavljanja,

– konkretniji pristop k oblikovanju dohodkovnih povezav v cilju odpravljanja nedodelane primarne delitve ustvarjene vrednosti,

– v zaščiti prostora in okolja nimamo večjih deviacij. Ocenjujemo, da se stanje z urejenim odvozom smeti izboljšuje.

Cilji v letu 1980

– Stopnja gospodarske rasti 12 %: nove investicije 60 %, produktivnost 40 %,

– stopnja zaposlenosti 7 % zaradi aktiviranja novih investicij (ELKROJ, GLIN, KOVINARSTVO, SMREKA, SAVINJA),

– rast realnih osebnih dohodkov na zaposlenega 1 %,

– rast cen na drobno 12 %, cene v pristojnosti občine pa skladno s kriteriji, ki jih je sprejel izvršni svet skupščine občine Mozirje,

– splošna in skupna poraba morata še nadalje zaostajati za rastjo dohodka za 10 %, s tem, da bi selektivno obravnavali programe posameznih SIS,

– doseči ustrežnejšo organiziranost strokovnih služb SIS,

– v izvoz vključiti nove proizvode in ga povečati za 12 %, ob povečanem uvozu za 2 %,

– v investicijskih naložbah doseči premik v nadaljnjo finalizacijo produktov in usmeritev v terciarni sektor gospodarstva na podlagi združenega dela in sredstev. Z ustreznimi programi obdržati isto stopnjo investicijskih vlaganj,

– v cilju razreševanja komunalnega vprašanja je treba pospešiti pridobivanje urbanistične dokumentacije,

– pospešiti aktivnost v zvezi s pripravo srednjeročnega prostorskega in družbenega razvoja občine za naslednje obdobje.

Stanje sredstev samoprispevka od 1. 7. 1978 do 30. 9. 1979

PRIHODKI:

1. 1,8 % oz. 1,5 % samoprisp. od OD zaposlenih in upokojevcov	8,861.369,75 din 80,5 %
2. 3 % od obrtne dejavnosti	1,514.777,70 din 13,5 %
3. 2,5 od kmetijske dejavnosti	605.999,00 din 5,5 %
4. Ostali zavezanci	16.395,75 din 0,5 %
Skupaj prihodki	10,998.542,20 din 100 %
- skupni stroški	96.800,15 din
SREDSTVA ZA DELITEV	10,901.742,05 din

1. Vzgojno izob. programi	37 %	4,033.644,55 din
2. Čistilne naprave	15 %	1,635.261,30 din
3. Inicialni programi	4 %	436.069,70 din
4. Krajevne skupnosti	44 %	4,796.766,50 din
		10,901.742,05 din

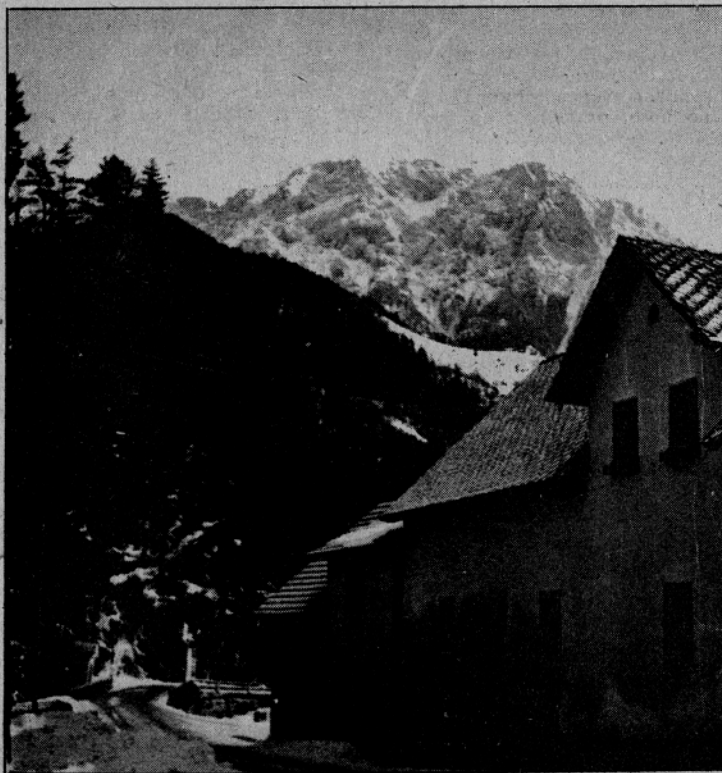
DELITEV SREDSTEV PO KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

Znesek delitve = 4,796.766,50 din

1. KS Mozirje	21 %	1,007.320,95 din
2. KS Nazarje	9 %	431.709,00 din
3. KS Šmartno	4,9 %	235.041,55 din
4. KS Bočna	4,3 %	206.260,95 din
5. KS Gornji grad	7,8 %	374.147,80 din
6. KS Nova Štifta	5,2 %	249.431,85 din
7. KS Solčava	4,3 %	206.260,95 din
8. KS Ljubno	18,3 %	877.808,30 din
9. KS Luče	10,7 %	513.254,00 din
10. KS Rečica	14,5 %	695.531,15 din
Skupaj	100 %	4,796.766,50 din

Iz tabele je razvidno, da je bilo v času od 1. 7. 1978 do 30. 9. 1979 zbranih sredstev samoprispevka 10,998.542,20 din in sicer od osebnih dohodkov zaposlenih in upokojevcov 80,5 %, od obrtne dejavnosti 13,5 %, od kmetijske dejavnosti 5,5 % ter ostalih zavezancev 0,5 %. Prihodki so povečani

po planirani vsoti (ocena je bila po cenah iz leta 1978) za 20 %, kar je kot posledica višjih osebnih dohodkov. Po odšteti stroškov v višini 96.800,15 din, ki so nastali za izvedbo referenduma in tekoče bančne manipulacije je v tem času ostalo prostih sredstev za delitev 10,901.742,05 din, ki so bila

predkazana nosilec nalog za izvedbo referendumskega programa za naslednja področja:

1. za vzgojo in izobraževanje	37 %
2. za čistilne naprave	15 %
3. za inicialne programe razvitih KS	4 %
4. za krajevne skupnosti	44 %
skupaj	100 %

Delitev sredstev po krajevnih skupnostih je izvršena na podlagi števila prebivalstva iz leta 1977, ki je znašalo 15.276 za območje celotne občine. Višina sredstev zavisi za posamezno krajevno skupnost od števila prebivalcev, zato je v

tabeli prikatan le odstotek prebivalstva posamezne krajevne skupnosti in služi za osnovo pri delitvi sredstev namenjenih za njihovo dejavnost za izvedbo programov, ki so bili z referendumom sprejeti.

I. Poročilo podbora za izvedbo vzgojno izobraževalnega programa od 1. 7. 1978 do 30. 9. 1979

V smislu samoupravnega sporazuma o delitvi sredstev drugega samoprispevka je za izvedbo programa prvega pododpora - vzgojno - izobraževalni programi namenjeni skupno 37 % sredstev.

Do 30. 9. 1979 se je za program prvega pododpora nateklo 4,033.644,55 din.

Ta sredstva so glede na skupno višino sredstev po programu odbora za izvedbo referendumskega programa razdeljena takole:

1. Vrtec Mozirje	20,45 %	824.880,30 din
2. Letovišče Izola	22,73 %	916.847,40 din
3. Dom Grmovje	6,82 %	275.094,55 din
4. OIS Mozirje	50,00 %	2,016.822,30 din
SKUPAJ	100 %	4,033.644,55 din

Od teh razpoložljivih sredstev je bilo doslej porabljenih 500.000.- din (14. 9. 1979) kot prvi del obveznosti pri sofinanciranju Doma za varstvo ostarelih v Grmovju.

Do 31. 12. 1979 pa moramo nakazati še 1,040.000.- din s čimer bo delež sredstev iz samoprispevka za Grmovje izčrpan.

V letu 1980 se bodo sredstva angažirala pri izgradnji vrtca v Mozirju, temu sledi letovišče Izola in končno še za razširitev prostorov za potrebe šolstva.

Sredstva drugega samoprispevka za program prvega pododpora se stekajo na žiro račun Občinske izobraževalne skupnosti Mozirje. OIS Mozirje ima ta sredstva angažirana. Z njimi si pomaga predvsem pri premoščanju za kritje izgube, ki v letošnjem letu nastaja pri financiranju rednega vzgojno-izobraževalnega programa. V začetku leta 1980 bodo ta sredstva vročena SDK kot kreditiv za izgradnjo vrtca v Mozirju.

II. Poročilo podbora za izvedbo referendumskega programa za komunalne in čistilne naprave

Po pregledu realizacije dela na komunalnih in čistilnih napravah iz sredstev referendumskega programa ugotavljamo, da se dela še niso pričela. Območna vodna skupnost, kot nosilec projekta in investitor izgradnje teh objektov je razdelila dela na dve fazi.

Prva faza je kolektor Nazarje, za katerega je že izdelana potrebna investicijsko tehnična dokumentacija, ter pridobljena vsa soglasja. Z deli bo Območna vodna skupnost pričela spomladi 1980.

Druga faza zajema kolektor Rečica ob Savinji - Nazarje in Nazarje - Mozirje s čistilno napravo. Za te objekte se dokumentacija še pripravlja, dela pa se bodo pričela v letu 1981.

Za ostale kraje, t. j. Gornji grad in Ljubno je bil sprejet sklep, da je treba v letu 1980 naročiti loka-

cijsko dokumentacijo, ki mora biti vsklajena z ostalo urbanistično dokumentacijo. Do projektov za realizacijo moramo priti v letu 1981, da se lahko program realizira do konca referendumskega obdobja.

III. Poročilo o delu podbora za inicialne programe

Po izvedenem II. referendumu samoprispevka občanov je za inicialne programe manj razvitih KS: Solčava, Luče in Nova Štifta predvideno 1,500.000.- din v petletnem obdobju.

Sredstva so seveda minimalna in kot že ime pove inicialna t. j. nakazuje se lahko za programe, ki bodo predvideli hitrejši razvoj teh območij ali pa sofinansirajo objekte, ki pomenijo osnovo za razvoj teh KS. Zavedamo se, da s temi sredstvi nikakor ne bomo sofinansirali programov, ki bodo nakazali rešitve v celoti, da se ta območja premaknejo iz nerazvitosti. Zato je to poskus razreševanja družbeno aktualne problematike.

Podbor, ki je sestavljen zelo pisano, si je zastavil v začetku delovanja kriterije za svoje delo. Načeloma je opredelil, da je za vsako manj razvito KS možno uporabiti sredstva do 1/3 od prej omenjene vsote. Zaradi tega, ker sicer podbor konkretne rešitve tako v izvedbi programa doslej, kot pri projektiranju je delo usmerjeno predvsem dolgoročno.

V tem času se je našla delna rešitev z dokončnim projektom le za KS Solčava. Gre za naložbo v večnamenski objekt, ki obsega: stanovanja, trgovino, zdravstveno ambulanto, pošto in prostore za potrebe krajevne samouprave. Tudi za ostali dve krajevni skupnosti sta že nakazani idejni rešitvi, vendar o tem kaj več takrat, ko bodo projekti končani in ovrednoteni. Pripomba:

Poročilo o izvajanju referendumskih programov za krajevne skupnosti bo posredovano ob zaključku tekočega leta.

Bratstvo in prijateljstvo ni le beseda

To so bile besede iz pozdravnega govora Lučanov prebivalcem Pecke v Srbiji, gostiteljem popularne televizijske oddaje Znanje – imanje. In v treh dneh, ki smo jih preživeli v Pecki, se je lahko vsakdo izmed nas prepračil o gostoljubnosti in priščnosti naših gostiteljev. Kako je prišlo do realizacije oddaje, kako je prišlo do tega, da so Lučani sploh sodelovali v tej oddaji, ki je med najbolj gledanimi v Srbiji, Bosni in Vojvodini?!

Oddaja Znanje – imanje (v svobodnem prevodu: več znaš, več veljaš!) ima izobraževalni, tekmovalni, zabavni in propagandni značaj. V njej sodelujejo enkrat mesečno predstavniki dveh krajevnih skupnosti iz Srbije, Bosne ali Vojvodine, enkrat v letu pa povabijo k sodelovanju predstavnike iz ostalih republik. Izbrani ekipi prispevata vsak svoj kulturni program ter tekmujeta v kmetijskih ter športnih veččinah. Vsaka oddaja je uglasena na drugačno osrednjo temo (v našem primeru kmečki turizem), pronaša jo v živo vse naše televizijsko omrežje, razen RTV Ljubljana, ki posreduje z nekajdnevno zamudo skrajšane posnetke te oddaje. Kot gosti sodelujejo v njej strokovnjaki s področja moderniziranega kmetijstva – pred nekaj leti je v tej oddaji sodeloval Peter Jez, ki je odgovarjal na vprašanja o silaži, ki je v Srbiji skoraj neznan. Zaharija Tmavčević, televizijski režiser iz Beograda in avtor treh televizijskih reportaž o Lučah, je že takrat predlagal, da bi uvrstili Luče v program te popularne oddaje.

Do realizacije pa je prišlo šele v letošnji jeseni. Občinska konferenca SZDL v Mozirju je prevzela organizacijske posele, saj je bila udeležba v tako oddaljenem kraju povezana s precejšnjimi materialnimi stroški. Potrebna sredstva so prispevale tele organizacije: Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje, Elkrój Mozirje, GLIN Nazarje, Izletnik Celje (poslovna enota Mozirje), Zveza kulturnih organizacij Mozirje, skupščina občine Mozirje in GG Nazarje – obrat gozdarske kooperacije.

Ko smo se v petek, 19. X. v zgodnjih jutranjih urah odpravljali z avtobusom na več kot 800 km dolgo pot, smo se zavedali odgovornosti, ki nam je bila zaupana – vedeli smo, da v Srbiji ne bomo predstavljali le svoje ožje krajevne skupnosti, pač pa, v širšem smislu, svojo občino in SR Slovenijo. Po dolgi in naporni vožnji smo zvečer prispeli v Pecko, idilično podgorsko vasico v bližini Valjeva. Ze prvi stiki z gostitelji so nas ohrabril in nam pregnali strah ter utrujenost. Še isti večer smo nastopili pred polno dvorano domačinov s svojim kulturnim programom. Žirija beogradske TV je ocenjevala

oba programa in po proslavi izbrala najboljše točke iz sporedov gostov in gostiteljev za nedeljsko oddajo „v živo“. Jedro našega kulturnega programa so predstavljali vsi trije pevski zbori iz Luč, moški, ženski in mešani, ki jih je odlično pripravil in vodil dolgoletni zborovodja in dirigent Vinko Krebs. V našem programu so sodelovali poleg pevskih zborov še citraši, recitatorji in dve zabavno-glasbeni skupini. Po treh generalkah smo v nedeljo končno le stopili pred kamere. Oddajo, ki je potekala v znamenju turizma na vasi, lahko ocenimo kot velik propagandni uspeh za vso Gornjo Savinjsko dolino. V njej so bili prikazani trije krajski reportažni filmi o Lučah, kar bo prav gotovo prispevalo k popularizaciji turizma v naših krajih. Turistično društvo Luče, ki je za ta praznični dan pripravilo razstavo domačih ročnih del v avli Doma kulture, je v okviru tekmovalnega dela oddaje prejelo prvo nagrado.

Šele na slavnostnem kosilu, ko se je napetost polegla, smo si oddahnili in posedli z našimi gostitelji v sproščnem in prijateljskem pogovoru. Izmenjali smo si darila in jih povabili, da nas spomladi obiščejo v Lučah.

Ko smo potovali v Pecko, je bil za nas ta kraj le neznatna pičica na zemljevidu, nismo poznali ljudi v tej vasi in oni niso poznali nas. Toda ko smo se po treh dneh poslavljali, smo imeli občutek, da se poznamo že dolgo, da smo si prijatelji že od nekdaj in da si bomo ostali kljub zemljepisni oddaljenosti blizu. V teh dneh smo se znova prepričali o tradicionalni srbski gostoljubnosti, priščnosti, dobroti in tovarištvu – o čemer so se Slovenci že prepričali v obdobju najtežjih zgodovinskih preizkušenj.

Zato je bil naš vzklik ob slovesu mišljen popolnoma iskreno: „Na svidenje v Lučah!“

LEV STERMECKI

MOZIRSKI PEVCI V VELENJU

Področno združenje pevskih zborov Celje in zveza kulturnih organizacij Velenje sta priredila medobčinsko pevsko revijo v Velenju. Predvidevali so da bo nastopilo 16 najboljših zborov iz celjske, konjiške, šmarske, mozirske, šentjurske, velenjske in žalske občine. Nekaj jih je žal izpadlo, vendar je revija dobro uspela. Mozirsko občino je predstavljali mešani pevski zbor prosvetnega društva iz Mozirja. Ker ob zaključku redakcije še niso bili znani rezultati revije, bomo o tem poročali v prihodnji številki. Vendar smemo že sedaj trditi, da so bili Mozirjani uspešni in so pokazali dobro znanje.

FOTOAMATERJI

Vsi fotoamaterji, ki bi želeli pridobiti dodatno znanje iz fotografije se lahko zglašijo pri vodji fotosekcije prosvetnega društva Mozirje Cirilu SEMU. Če bo dovolj resnih prijavitelcev bo sekcija pripravila začetni tečaj za fotoamaterje.

Liza Lik v Ljubljani

Najbolje, da kar prepustimo besedo pisatelju in novinarju Ivanu Cimpermanu, ki je ob pričetku razstave nagovoril navzoče med drugim takole:

„Dovolite mi, da vas pozdravim ob umetniškem doživetju, ki vam ga bo posredovala naša gostja iz Ljubljane ob Savinji, slikarka Liza Lik. Hkrati pa nas bodo v njen svet popeljali pesnica Saša Vegri, pesnik Dane Zajc, violinist Tomaž Lorenz in kitarist Igor Saje.

Priče smo petnajsti razstavi, ki zaokrožuje desetletje prizadevanj, iskanj in svojevrstne samoniklosti, v razdobju od 1969 do 1979. leta. Od grafik in stilizirane risbe se naša slikarka v zadnjih letih vse bolj uresničuje v njej imanentnem slikarskem izrazu, ki ga nazivamo enakavstika. Tehnika vosek na les je bila znana že pred našo ero, v času egiptovskih faraonov in sama v sebi nosi sporo-

čilo o volji po trajanju v puščavi razdiralnih sil, ki si gradijo v nas piramide dvoma.

Pesem, ki jo pojejo njene barve, vnaša v sivino konceptualizma, zamirajočega op-arta, fotografskih kolažev in komputersko stehiniziranih intelektualističnih likovnih govoric polno, toplo čutnost nasičenega ženskega odzivanja na vprašanja obstoja in trajanja.

Njene barve so hkrati temeljne barve tega sveta: modra (nebo, voda, morje); rumena – rjava: pelod sončnica, zemlja; rožasta: rojstvo, kri, požar, gorečnost. Ne odziva se na vprašanja sveta s sarkazmom, socialno noto, protestom, pač pa s prvobitnostjo koder stoji vsa krhka in odprta po dobroti hlepeča ženskost v zaobljenih, elipsastih zasnutkih izpostavljena na slikovni ploskvi.

Ob letu otroka nehote odkrivamo v potezah slikarkinega čopiča večno zagonečnost in svežino rojstva, nastajanja, preoblikovanja oblik in form. To je čudež magme, ki se dviga k zavestnemu in se z eruptivnimi silami prebuja k svetlobi, hotenju, strastem, zablodam – k svetu, ki ji je dan.

Morda je velika skupna prvina vseh slikarkinih del prav v silovitosti, vse temne sile preraščajoči zavezanosti in predanosti življenju.

Prazasnutki, ki obetajo nov življenjski utrip, pa niso slepo in surovi sunjeni pred nas, ukročeni so, domišljeni in v sebi dopolnjeni. Polnost in nežna zaobljenost govori o dolgotrajnem klesanju samosvoje likovne govornice, ki nas prevzame s svojo izčiščeno enostavnostjo, ki izraza samo bistva.“

Mešani pevski zbor iz Luč

DOPISUJTE
V VAŠE
SAVINJSKE
NOVICE!

Delo občinske konference ZKS

V novembru t. l. so sklicali sejo občinske konference ZKS v Mozirju. Na njej so obravnavali in ocenjevali uresničevanje vloge in nalog Zveze komunistov v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja. Obsežno gradivo, ki so ga prejeli udeleženci kaže na dejstvo, da so se temeljito spopadli s slabostmi, ki se še vedno pojavljajo v najrazličnejših oblikah.

Komunisti in organizacije zveze komunistov, kot tudi občinska konferenca ZKS Mozirje, so v preteklem obdobju usmerjali idejno-politično aktivnost pri utrjevanju političnega sistema socialističnega samoupravljanja na podlagi sklepov 30. seje predsedstva CK ZKJ in študije tovariša Kardelja „Smeri razvoja političnega sistema“. V sklop dokaj obsežne aktivnosti v TOZD in krajevnih skupnostih, kjer so že v preteklih letih večkrat ocenili probleme uveljavljanja delegatskih odnosov, sodi tudi VI. seja

občinske konference ZKS Mozirje decembra 1978. Na tej seji konference so ocenili razmere pri uveljavljanju delegatskih odnosov, ugotovili nekatere slabosti v uveljavljanju delegatskega skupščinskega sistema in na osnovi kritične ocene opredelili naloge komunistov v občini.

Ko u tem trenutku soočamo sedanje razmere uresničenosti delegatskih odnosov v vseh sredinah in samoupravni družbenoekonomski položaj delavcev v TOZD z stališči in sklepi, ki smo jih sprejeli pred letom dni, posebno pa še s stališči in sklepi 5. seje CK ZKS, z našo aktivnostjo ne moremo biti zadovoljni. Še naprej so prisotne nekatere slabosti tehničnega in organizacijskega značaja, ki po izjavah delegatov precej zavirajo normalno delovanje skupščin (gradiva, sklici sej, vsebina dnevnih redov).

Komunisti v vseh sredinah se tudi niso dovolj zavzeli za večjo aktivnost v delu delegacij in skupščin ter dali osebno večji vsebinski prispevek v delu skupščinskega sistema. Pri tem je potrebno poudariti, da so razmere v posameznih temeljnih samoupravnih skupnostih dokaj raz-

lične. V nekaterih TOZD in KS so dosegli dobre uspehe v krepitvi delegacij in njihove povezanosti s samoupravnimi organi in družbenopolitičnimi organizacijami. V nekaterih primerih je povezana akcija vseh samoupravnih in družbenopolitičnih dejavnikov v okviru delegatske skupščine že dala določene pozitivne rezultate (zdravstvo).

Politični sistem socialističnega samoupravljanja je sredstvo uresničevanja neposredne politične oblasti delavcev. Politični sistem izhaja iz samoupravnih družbenoekonomskih odnosov v združenem delu in krajevne samouprave. Na tej podlagi samoupravno organizirani delavci v

TOZD in občani v KS uresničujejo svoj družbenoekonomski položaj ter krepijo njegove ekonomske osnove.

Politični sistem je sestavina socialističnega samoupravljanja. V družbeni praksi se potrjuje v dialektični povezanosti razvoja samoupravnih družbenoekonomskih odnosov in poglobljanja socialistične samoupravne demokracije v procesu upravljanja. Bistvena značilnost političnega sistema socialističnega samoupravljanja je prehod od upravljanja v imenu delavcev v upravljanje samoupravno organiziranih delavcev samih. V kolikšni meri so uresničili ta načela je poskušala ugotoviti konferenca.

Mladi za spomin NOB

Da mladi vedo in znajo ceniti preteklost nismo dvomili, ko smo bili pred nedavnim v osnovni šoli Mozirje. Pionirski odred je namreč pripravil spominski dan ob 37. obletnici borbe na Tolstem vrhu na Dobrovljah. Bili so prijazni gostitelji velikemu številu preživelih borcev II. grupe odredov. Pionirski odred je sprejel v skrb negovanje in ohranjanje spominskega obeležja bitke na Dobrovljah. S programom, ki so ga za to priliko pripravili na šoli so presenetili. Ni šlo zgolj za proslavo, šlo je za priskrbeno srečanje dveh rodov enako mislečih ljudi! Med borci je bil tudi Stane Mavrič, ki je tisto veličastno zmago našega orožja v prvih letih osvobodilnega boja doživljal kot borec. Opisal je kako so se borci Simonovega bataljona (imenovan po Janku Šekirniku – Simonu, ki mu je takrat poveljeval) prebijali pod najtežjimi pogoji iz Dolenjske, preko Notranjske, Gorenjske in Koroške čez Veliko Planino na Dobrovlje. Tu so se preosnovali pod vodstvom štaba II. grupe odredov, katerega komandant je bil Stane Rozman – Franc in politični komisar Dušan Kveder –

Tomaž. Operativno območje Simonovega bataljona je bilo v Šavinski dolini, Zasavje, Saleška dolina in Koroška. Na Dobrovljah so se počutili doma, tako tesno je bilo sodelovanje s krajanji. Nemci so vedeli za nje, zato so z veliko močjo (kakah 1200 oborožencev) 1. novembra 1942 napadli. Na Rebru nad Vranskem je prišlo do borbe med katero so se partizani v naskoku prebili. Nemci so se ušeli. Organizirali so kmečke vprege za prevoz mrtvih partizanov v dolino, vozili so pa svoje vojake, saj jih je mnogo padlo. 4. novembra so šli partizani v novo akcijo v Bočno. Tam so uničili avtobus in zajeli dva Nemca in enega „vermana“. Ta je zatrjeval, da se želi priključiti borcem. Vzeli so ga seboj. Že 6. novembra so prišle vesti o premikih Nemcev v dolini v smeri partizanskega tabora. Kolone so se valile proti Tolstem vrhu. Bataljon je bil v strogi pripravljenosti, tembolj, ker je tisti verman okoli 11 ure ponoči ušel. Bili so obkoljeni, zato so na samem Tolstem vrhu zavzeli bojne položaje. Okoli 11. ure dopoldne so Nemci s vseh strani napadli.

SEJA OBČINSKEGA KOMITEJA ZK

Na razširjeni seji občinskega komiteja ZKS, prisostvovali so ji tudi nekateri drugi člani političnega življenja, so izčrpno obravnavali gradivo s seje predsedstva centralnega komiteja Jugoslavije. Nadaljevali so z dogovorom za uresničitev stališč in sklepov 11. seje občinske konference ZKS. Zatem so obravnavali vrsto perečih vprašanj iz godarskega in političnega življenja v občini.

Bil je neenak boj. Takrat je Veljkova četa padla do zadnjega moža. Z odločnim prebojem proti Sv. Joštu so uspeli prebiti nemške položaje. Partizani so se umaknili preko Menine in Raduhe na Koroško.

Bitka na Tolstem vrhu je zapisana v zgodovini osvobodilne borbe v Sloveniji z zlatimi črkami, saj je 92 partizanov uspelo ukaniti kar nekaj tisoč do zob oboroženih okupatorskih vojakov.

Nekdanji borec II. grupe odredov Stane Mavrič

Preživeli borci na proslavi v šoli v Mozirju

Trgovska delovna organizacija „SAVINJA“

Mozirje nudi v svoji poslovalnici „Pohišstvo“ v Mozirju (poleg samopostrežne prodajalne) smučke, smučarske palice, sanke, drsalke, okovje in vezi za smuči ter drugo smučarsko opremo). Opravlja pa tudi montažo smučarskega okovja in vezi na smuči.

Obiščite nas in si pravočasno oskrbite potrebno opremo, ker je čas smučarske sezone pred vrati; zadovoljni boste z našo postrežbo in uslugami.

Zanimanje za Golte

Številni naši bralci se zanimajo za usodo rekreacijskega centra na Golteh. Temu se ne kaže čuditi, saj smo priča mnogim protislovnim vestem, ki izhajajo iz vsebine različnih tolmačenj in iz sestavkov v časopisih. Ne torej zaradi radovednosti, bolj zaradi neposrednega interesa, ki ga imajo naši občani do turistične dejavnosti v dolini, kaže posvetiti temu vprašanju več pozornosti. Da bi čimbolje obveščali naše bralce, smo doslej napisali kar je bilo takrat povedanega, oziroma ugotovljenega. Tako je že jasno, da trditve Rdeče dvorane, da bo v decembru tega leta možno koristiti gostinske usluge na Golteh ne bo držala. Ker pa je polemika okoli ceste do Planinskih ravnih vzburla duhove, smo sklenili, da povprašamo na občini Mozirje kako je s to stvarjo. Naša sogovornika sta bila predsednik IS Tone Vrhovnik in načelnik ing. Franc Miklavc.

Na vprašanje, če so znane pripombe nekaterih, o nesmotrnosti ceste od Kebra do Planinskih ravnih in na opozorila, da gre v tem primeru za grob poseg v naravo, je glasil odgovor, da v Mozirju podpirajo gradnjo cestne povezave za potrebe centra na Golteh, zato so bila tudi izdana vsa ustrezna dovoljenja za ta gradbena dela.

Ni pa še urejena zadeva glede razširitve ceste od Šmihela do Kebra, ker investitor ni predložil ustrezne dokumentacije. Kot investitor nastopa GG Nazarje, obrat za gozdarsko kooperacijo.

Gmotno je omogočila dela občina Velenje in Rdeča dvorana. Sicer pa, menijo na občini Mozirje, ne more biti nekega zla nad naravo, saj je cesta speljana po traktorskem kolovozu. Potrebna pa je tudi za gospodarske namene gozdarstva in kmetijstva v tem predelu. Ko smo omenili, da je v študiji Fedorja Gradišnika, izdelani pred mesecem dni, poudarjen dvom ekonomske upravičivosti te ceste, so dejali na občini Mozirje, da je ta cestna povezava bila že vrisana v prvih načrtih za Golte, pred samo gradnjo centra. V sedanjem času pomeni seveda drugotno možnost povezave z Goltmi, saj še vedno velja gondolska žičnica kot prvotna in prvenstvena povezava. Glede

vzdrževanja pa so menili, da bo cesto moral vzdrževati tisti, ki bo imel ekonomski interes za center na Golteh. O cesti do Šmihela pa so pojasnili, da gre za skupno naložbo delovnih organizacij, krajevne skupnosti in SKIS v Mozirju. Finančna konstrukcija še sicer ni dokončna, vendar je že mogoče trditi, da cesta do Šmihela bo modernizirana in v načrtovanem obsegu popravljena. O dosedanjih nasprotujočih si vesteh glede poslovanja na Golteh pa so na občini Mozirje pojasnili, da so dejansko na razgovorih v Velenju zatrdili pri Rdeči dvorani, da bo do decembra tega leta vzpostavljen tovarni promet po žičnici z Žekovca in da bo urejena ena gondola za prevoz delavcev, ki bodo obnavljali poškodovane objekte. To torej ni bilo uresničeno.

Ker so se pojavljala vprašanja okoli izplačane zavarovalnine po nesreči na gondolski žičnici, smo zaprosili zavarovalno skupnost Triglav v Celju za pojasnilo. Ljubeznivo so se odzvali. V celoti objavljamo njihovo pismo:

„Na vaš dopis od 29. 10. 1979 vam v zadevi škode na Golteh – zavarovanca Rdeča dvorana Velenje sporočamo:

akontacija din 3.000.000 je bila izplačana 12. 3. 1979, ostanek do celotne škode din 9.376.031 pa 28. 5. 1979

SKUPAJ: din 12.376.031

Ob zaključku škode je bil napravljen sporazum, da se izplačana odškodnina uporabi za popravilo škode na žičnici Golte, s čemer se RTC zavezuje, da bo ZS Triglav sprotno obveščal o uporabljenih sredstvih, ki so bila izplačana kot zavarovalnina.

Tega Rdeča dvorana Velenje ni neposredno izvedla, pač pa je v celotnem dosedanjem delu na odpravi posledic ter programsko usmeritvijo poročala na seji sveta občin celjskega območja.

Za to sejo je sprejela vabilo in gradivo tudi območna skupnost, katere se je udeležil naš predstavnik in smatramo, da je zavarovanec s tem delno zadostil zahtevam dogovora ob

likvidaciji škode. Predložena je projekcija razvoja za investicijska vlaganja v RTC Golte. Delovna organizacija Rdeča dvorana je tudi sklenila montažno zavarovanje investicijske opreme, za usposodobitev gondolske žičnice Golte za vožnjo z eno gondolo.

Zavarovalni pogoji zavarovanca ne zavezujejo, da mora sredstva poravnane škode vlagati striktno in samo v namene rešitve poškodovanih predmetov, ker so to sredstva s katerimi razpolaga delovna in druga samoupravna skupnost, odnosno individualni zavarovanec. O namenu teh sredstev odločajo delovni ljudje v skladu s sprejetim razvojnim ali sanacijskim programom, dočim je nadzor o uporabi samoupravna pravica in dolžnost internega nadzora, službe družbenega knjigovodstva in drugih organov družbeno politične skupnosti.

Odgovornost do kršilcev delovnih obveznosti izvaja delovna skupnost in drugi organi.

Seznanjeni smo z javnimi vprašanji v dnevniku Delo in drugje. S tem smo tudi odgovorili na postopek, poslanstvo in pristojnost nas v naši družbeni ureditvi.”

Zanimalo nas je tudi, kako in če napredujejo dela pri obnovi gondolske žičnice z Žekovca. Naš sogovornik Dane Hrovat, delavec v Rdeči dvorani v Velenju je pojasnil, da so se dogovorili z gostinskim podjetjem Velenje tako, da sami prevzamejo tehnično plat bodočega poslovanja RTC Golte, gostinstvo pa bi prevzelo gostinsko podjetje. To velja tako za kočjo, kot za hotel. Torej z žičnicami in vlečnicami bi upravljala Rdeča dvorana, ki bi tudi poskrbela za obnovo vseh naprav. V okviru tega podjetja se je že ustanovila temeljna organizacija združenega dela, ki združuje turistično dejavnost in žičničarstvo. Cesta proti Planinskim ravnem se dela, urejajo se tudi vse formalnosti za popravilo in usposodobitev gondolske žičnice. Poskrbljeno je za sežnico od izteka ceste do stare kočje. Dela so torej pospešeno! Vmes so seveda uvoze poteškoče, saj je treba velik del sklopov za žičnico iz Žekavca do Golt uvoziti. Sicer pa potekajo stvari

doslej po rokovniku, ki so si ga zadali. V Rdeči dvorani menijo, da so z njihove strani poskrbeli za priprave, ki bodo omogočile kar se da hitro ožvitev centra na Golteh.

V gostinskem podjetju Velenje smo zaprosili direktorja Hladina za pojasnilo, kako daleč je stvar s oskrbo kočje in bifeja v Žekovcu. V samem začetku razgovora je pojasnil, kako so se skušali z gostinskim podjetjem iz Mozirja povezati. Načrtovali in dogovorili so se za združevanje sredstev in dela, pa so pozneje dobili sporočilo, da Turist v Mozirju ni za združitev. Direktor Hladin pravi, da ga je slednje presenetilo, saj je z njihove strani šlo za širše poglede na turizem v obeh dolinah. Dalje je povedal, da so odprli bife v Žekovcu, da pa kljub obljubam kočje na Golteh (mozirske kočje) še ne morejo odpreti, saj nimajo na voljo goriva za ogrevanje. Tega bo treba šele navoziti, pa tudi nekatera popravila še niso povsem gotova, tako, da ni misliti na otvoritev kočje v decembru tega leta.

Treba je pač prisluhniti obem platem zvona! Tako smo se zanimali o vsem tudi pri vodstvu gostinskega podjetja Turist v Nazarjah. Direktor Jelenko je potrdil vsebino razgovorov z velenjskimi gostinci glede združitve. Vendar je hkrati menil, da so bili takšni razgovori, dasiravno sicer koristni, v bistvu preuranjeni. Poudaril je, da so Golte le del turistične ponudbe v dolini. Pa je zato treba stvar gledati kot celoto. Dokler ne bo izdelan temeljit načrt razvoja turizma v dolini v katerem morajo Golte najti svoje mesto, tako dolgo ne moremo razpravljati o drugačnih organizacijskih oblikah gostinstva v dolini. Tako je seveda prišlo do odklonilnega stališča o katerem je govoril direktor Hladin.

Našim bralcem smo skušali vsaj v delu prikazati stanje okoli Golt. Najbrže še mnogo kaj manjka. Vendar bo za osnovno obveščeno občano dovolj. Seveda bomo razvoj spremljali in sprotno obveščali naše bralce, da ne bo pripomb, češ o „meglenih Golteh“ se ne piše dovolj!

Proračun občine Mozirje za III. tromesečje 1979

Vrsta prihodkov	Realizacija 30/9-1978	Plan 1979	Realizacija 30/9-1979	Indeks 4:2	Indeks 4:3
1	2	3	4	5	6
DAVEK IZ OSEBNEGA DOHODKA IN NA DOHODEK	5,399.671	9,395.000	8,934.319	165	95
PROMETNI DAVEK, DAVEK NA PREVOŽENJE IN NA DOHODEK OD PREMOŽENJA	8,529.561	13,856.000	9,650.200	113	70
TAKSE	1,141.065	2,176.000	1,285.181	112	59
PRIHODKI PO POSEBNIH PREDPISIH	124.135	721.000	535.858	432	74
PRIHODKI UPRAVNIH ORGANOV IN DRUGI PRIHODKI	342.790	950.000	587.894	171	62
PRIHODKI OD DRUGIH DRUŽBENOPOLITIČNIH SKUPNOSTI (rep. dopol. sredstva)	2,176.000	7,282.785	1,899.000	87	26
PRENESENA SREDSTVA IZ LETA 1978	3.226	1,250.095	1,250.095	-	100
SKUPAJ PRIHODKI	17,716.456	35,630.820	24,142.547	136	68

Vrsta odhodka	Plan 1979	Realizacija 30/9-1979	%
1	2	3	4
DEJAVNOST DRŽAVNIH ORGANOV	20,197.076	14,938.513	74
DEJAVNOST LJUDSKE OBRAMBE	1,777.210	1,293.200	73
NEGOSPODARSKE INVESTICIJE	3,263.516	433.363	13
SOCIALNO SKRBSTVO	3,263.516	1,501.214	46
ZDRAVSTVENO VARSTVO	26.000	15.427	59
KOMUNALNA DEJAVNOST	1,767.000	713.394	40
INTERVENCIJE V GOSPODARSTVU	2,454.826	704.798	29
TEKOČA PRORAČUNSKA SREDSTVA	300.371	95.090	32
REZERVNI SKLAD (1%)	341.000	164.149	48
SKUPAJ ODHODKI	35,630.820	21,159.148	59
NERAZPOREJENA SREDSTVA		2,983.399	

Obrazložitev

Realizacij a prihodkov proračuna je v devetmesečnem obdobju na zadovoljivi ravni, kljub temu, da nekatere vrste prihodkov ne dosegajo devetmesečnega trenda. Zlasti velja to za davek od kmetijstva in skupnega dohodka občanov. Stanje se bo izboljšalo z nekoliko intenzivnejšo izterjavo in ko bo zapadla v plačilo četrta akontacija. Nasprotno pa davek od obrtne dejavnosti presega plan že za 32 %, zato bo potrebno plan ob rebalansu proračuna korigirati.

Prometni davki in davki na premoženje v skupnem znesku ne dosegajo planirane višine, vendar zaostajanje (5 %) ni tako očitno, zato do konca leta pričakujemo stodotnostno realizacijo, razen pri prometnem davku na storitve, ki je realiziran le z 35 %.

Plan prihodkov od taks bo potrebno z rebalansom znižati, ker je iz dosedanje realizacije razvidno, da

plan ne bo dosežen. Prihodki od sodnih taks so odvisni od ključa delitve na nivoju republike, ta pa je odvisen od višine sredstev, ki jih dajejo za pravosodne organe.

Omeniti je potrebno še vzroke, zaradi katerih so republiška dopolnilna sredstva nakazana le do četrteine plana. Republiški sekretariat za finance je namreč opravil začasni izračun na osnovi polletnih podatkov o družbenem proizvodu, ki je znašal v naši občini 27 %. Na osnovi tega podatka se dopolnilna sredstva znižajo za 4.754.000 din. Vendar pa se je izkazalo, da pri izračunu ni upoštevana izjemna obravnava sodišč, zato bo stanje ob začasnem devetmesečnem izračunu bistveno drugačno.

Skupni prihodki proračuna znašajo 24.142.547 din ali 36 % več kot istega obdobja lanskega leta in dosegajo 68 % letošnjega plana.

Poraba proračunskih sredstev se izvaja po dvanajstih, kjer gre za prenos sredstev drugim uporabnikom. Vse te postavke so realizirane s 75 %. Ostala sredstva pa se trošijo tako kot nastajajo obveznosti.

Skupni odhodki znašajo 21.159.148 din. Nerazporejena sredstva v znesku 2.983.399 din niso razporejena zaradi neverificiranih

odhodkov s strani republiških organov. Neuporabljeni so tudi sredstva za priznavalnine, vendar bodo z valorizacijo, ki je v teku, porabljena.

Ogled v Mariboru

Občinska konferenca ZRVS Mozirje je v sodelovanju z občinskimi štabom TO in IK ZSMS Mozirje organizirala ogled vojaške opreme in orožja v kasarni Franca Rozmana-Staneta v Mariboru. Obiska v Mariboru se je udeležilo 50 RVS in 40 učencev 7. in 8. razredov vseh štirih osnovnih šol mozirske občine.

Ta ogled je bil organiziran v okviru programa za usposabljanje rezervnih vojaških starešin in za pridobivanje mladih v vojaške šole. V kasarni pa smo se srečali še z RVS iz Murske Sobote, Gornje Radgone in Lendave. Po svečanem sprejemu smo si ogledali

filme študent v unitorni in četa na borbeni nalogi. Potem smo si ogledali še orožje in opremo od pištole, AP, topov, bomb, tankov, terenskih laboratorijev, rakete, radarje in še veliko ostale opreme.

Na koncu obiska so nam pokazali še kasarno in spominsko sobo Zidanškove brigade, katere tradicijo razvijajo vojaki kasarne Franca Rozmana-Staneta.

Po kosilu, bil je vojaški pasulj, smo se gostiteljem zahvalili in poslovili z obljubo, da jih drugo leto zopet obiščemo.

VOJKO

Mozirski komunisti kritični

Letošnja volilna konferenca mozirskih komunistov je bila temeljit obracun s posameznimi slabostmi, ki se odražajo predvsem v manjši učinkovitosti dela.

Kritično so preverili dejavnost članstva in ugotovili, da se soočamo z dejstvom, da člani osnovne organizacije v kraju izkazujejo vsestransko aktivnost, da

pa ni tako s komunisti, ki so zaposleni izven Mozirja in živijo sicer v kraju. Od njih je le malo tistih, ki jih je čutili v krajevni samoupravi in drugih organizacijah Mozirja. Takšen odnos je seveda nevzdržen, saj končno poznamo obveznosti komunistov, ki bi morali tudi delovati tam, kjer stanujejo. Skratka, vključevati bi se morali v živ-

ljenje kraja, ne pa stati ob strani in morda povzdigniti glas le takrat, ko želijo biti kritični! Razpravljali so tudi o vzgojno izobraževalnih težavah, ki bi se morale hitreje reševati. Tu so menili, da bo treba poskrbeti za hitrejšo izgradnjo načrtovanih objektov otroškega varstva in šolskih zmogljivosti. Slednje zavira manjkajoča analiza potreb in bodoče izgradnje v Mozirju, oziroma na Rečici. Gre torej za potrebne podatke, ki jih trenutno še ni, zato tudi odločitve ne more biti. Zelo obsesno so govorili o težavah s katerimi se srečujemo v delegatskem življenju. Ugotovljeno je bilo, da je marsikdaj odnos strokovnih služb do delegatov napačen. Dogaja se celo, da želijo nekatere od teh vodje delegacij postaviti v položaj administrativnega sodelavca! Še bolj kritično so ocenjevali stanje v samem kraju. Denimo, nekatere organizacije, oziroma društva še dosedaj niso sporočila svojih delegatov v konferenco SZDL. O težavah v krajevni skupnosti smo že pisali na drugem mestu, zato kritičnih pripomb volilne konference ne bomo posebej omenjali. V zaključku svojega poročila je sekretar dejal: „Prepričani smo, da v dveh letih te mandatne dobe člani niso storili dovolj, da bi preprečili vse negativne pojave v naši krajevni skupnosti. Sprejemali smo sklepe, ki jih pa nismo uresničili... Ne upamo si pokazati na konkretne kršitelje samoupravno sprejetih stališč... V svoji kritičnosti je konferenca odgovorila na marsikatero vprašanje in postavila odločno stališče, da se v bodoče mora uveljaviti trdno načelo osebne odgovornosti.

Ekskurzija v vojašnico

Sobota zjutraj! Toda ne navadna. Danes si gremo ogledat vojašnico FRANC ROZMAN STANE v Mariboru. Začetek ni posebno spodbuden, saj pada dež. Z upanjem, da se zvedri, se odpeljemo izpred lučke avtobusne postaje proti sosednjim krajem, kjer prihajajo na avtobus učenci vseh šol v mozirski občini. Vožnja je bila mima in hitra. Fantje so razpoloženi za humor in čas vožnje je hitro za nami. V vojašnici Franc Rozman so nas pozdravili vojaki in starešine. Povabili so nas na ogled filmov. V dvorani so začetek prikazovanja pričakovali tudi delegati iz drugih občin celjske regije. V filmih so nam prikazali življenje in delo vojaških gojencev, ter potek vojaške vaje. Starešina nas je potem povabil v spominsko sobo, kjer smo si z zanimanjem ogledali priznanja, pokale in medalje ter gradivo, zbrano iz NOB. Nato so nas porazdelili v skupine in nam dodelili vodstvo. Ogledali

smo si razstavljeno orožje. Vojaki so nam povedali, kje se orožje uporablja in kako je sestavljeno. Dovolili so nam, da smo vzeli v roke puške, sedli v terenska vozila in poskusili ravnati s protiletalskim topom. Po ogledu razstavljenega orožja smo odšli na kosilo. Najedli smo se dobrega pasulja. Poslovi-li smo se z vojaki in odšli proti avtobusu. Z nami je šel tudi starešina. Na parkirišču smo se še slikali in se zahvalili za gostoljubnost. Podpolkovnik nam je zazelel srečno pot in nato smo se odpeljali proti letališču. Tam smo si kupili osvežitev. Kmalu smo nadaljevali voznjoproti domu. Zdaj se je glavna tema pogovora popolnoma spremenila. Prejšnje šale se prevržejo v pogovor o življenju vojakov v vojašnicah.

Domov se vrnemo polni optimizma v prihodnost, saj bomo tudi mi nekoč vojaki in to, upam, dobri. Sposobni, da obranimo našo domovino pred sovražnikom.

MARKO MOLIČNIK
8. a razred
OSNOVNA ŠOLA BLAŽA
ARNIČA LUČE

TEKMOVALI

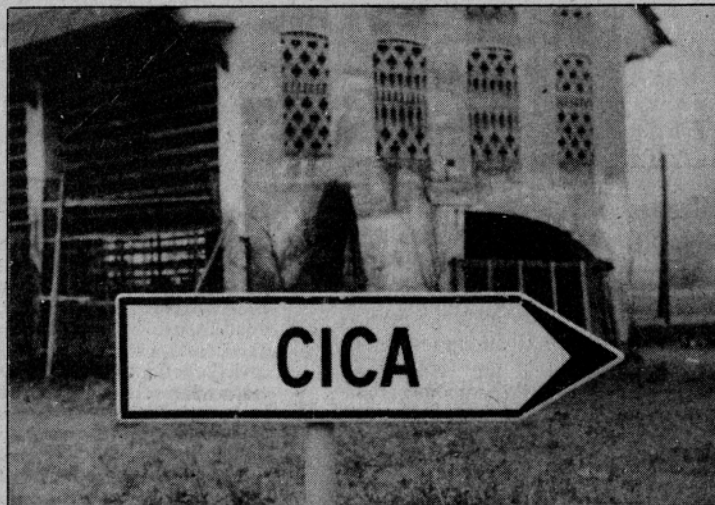
OSO MOZIRJE je organizirala dne 11. 11. 1979 na strelišču v Mozirju prijateljsko tekmovalje v streljanju z MK puško med strelskimi organizacijami v Mozirju. Tekmovanja se je udeležilo 10 ekip, skupno pa je nastopilo 30 strelcev. Tekmovali so za pokal.

POSAMEZNO:

1. Franc Podbrežnik OSO SOLČAVA
2. Franc Omladič, ml. OSO MOZIRJE
3. Rudi Hudolin OSO MOZIRJE

REZULTATI:

1. Ekipa OSO SOLČAVA
2. Ekipa OSO MOZIRJE II
3. Ekipa OSO MOZIRJE I
STANE MIKLAVŽIČ

Junaštvo svoje vrste je storil objestnež, ki je takole poškodoval prometni znak na križišču proti Rečici ob Savinji. Je na svoje delo ponosen?

Podoba naših vasi se spreminja

Tehnika in znanost v današnjem času hitro napredujeta. S tem razvojem pa se spreminja tudi podoba vasi.

Nizke s slamo krite hiše so zamenjale visoke moderne oblikovane zidane hiše. Pred gospodarskimi poslopji pa stojijo traktorji in drugi kmetijski stroji.

Skoraj vse vasi so z večjimi industrijskimi središči povezane z asfaltnimi cestami, avtobusnimi zvezami ipd. Podeželje pa se povezuje z ostalim svetom tudi preko radia, televizije in tiska.

Motike, kose in drugo ročno orodje so danes zamenjali moderni kmetijski stroji, tako delo na kmetijah zmore manjše število ljudi. Umira utrip kmeta, naših prednikov.

Žal pa ni povsod tako. Ponekod so vasi ostale puste in zapuščene, brez sledov življenja. Ljudje so odšli v mesta in tujino za boljšim in lažjim zaslužkom. Na vasi pa so ostali le stari ljudje.

Tem ljudem pomeni zemlja veliko. Vse življenje so jo skrbno obdelovali, čeprav jim je včasih dala le tanek kos kruha. Radi pripovedujejo, kako živahno in lepo je bilo nekoč življenje na vasi.

Ljudje so bili med seboj bolj povezani. Radi so pomagali drug drugemu. Ob večerih in nedeljah so se zbirali, se pogovarjali in peli. Bili so tudi globoko navezani na domačo zemljo, ter spoštovali stare ljudske običaje. Ob žetvi pšenice so imeli pravi praznik. Skoraj vsi vaščani so se zbrali pri ličkanju koruze, najprej pri enem nato pri drugem kmetu. Danes taki stari kmečki običaji tonejo v pozabo.

Ljudje se vedno bolj odtujujejo drug od drugega, vsak je zapoljen samo v svoje delo, kot da bi vaščani med seboj tekmovali kdo bo več napravil in več imel. Pri tem pa iz vasi izginja nekdanje živahno družbano življenje.

S tem razvojem znanosti in tehnike se je tudi ljudem na podeželju izboljšalo nekoč tako težko življenje. Vendar pa danes le redko najdemo tisto domačnost in gostoljubnost, ki je nekoč vladala na podeželju, pri domala slehememu kmetu. Preveč bi bilo terjati od njih, da spremenijo svoj način življenja, ko pa se zavedamo, da jih v to sili nuja in „potrošniška mizlica“.

MARIJA
(Iz glasila Smreka)

Niti hladno vreme, niti vlaga nista preprečili požrtvovalnim ljubiteljem Savinskega gaja sajenje čebulnic.

Krajani so pomagali

Znano je, kako obsežne so naloge odbora za urejanje Savinskega gaja, ko gre za vzdrževanje in obnavljanje nasadov. Brez izredne prizadevnosti vodstva odbora najbrže ne bi uspelo tudi letos posaditi preko 170.000 čebulnic, ki bodo prihodnje leto razveseljevale obiskovalce od blizu in daleč. Ko se je jesen nagibala h kraju, so odgovorni postajali vse bolj nestrpni, saj je včasih vreme nagajalo, včasih pa tudi ni bilo ljudi, ki bi pomagali opraviti to obsežno nalogo.

Ni malo dela, da se uredijo neštete grede in pripravijo za sajenje. Pa koliko drugih opravil je potrebnih prej ko lahko smatramo, da je za zimo vse nared. Zopet se je bilo treba obrniti na pripravljenost krajanov Mozirja. Odbor je s posebnimi obvestili vse krajane prosil za pomoč v delu. Žal je bil včasih odziv premajhen, da bi se dela sprotno opravljala. Sadilni material pa je prihajal iz domovine in iz tujine. Vendar niso vsi krajani neprizadeti glede usode Savinskega gaja! Toliko se jih je vendarle vselej zbralo, da so uspeli zagotoviti pravočasno sajenje. Tu bi kazalo opozoriti na nekaj, kar gre vsem, ki imajo svoj kraj radi. Savinjski gaj je danes poznan že preko republiških in državnih meja. V neštetihih časopisih so hvalili solidarnost krajanov Mozirja, prav zaradi nastanka tega edinstvenega parka. Naj bo torej tako tudi v bodoče. Morda res ni bilo vse prav v odnosu do tistih neštetihih zanesenjakov, ki so prisluhili prošnji odbora, ko je bilo treba delati v gaju. Vendar, upoštevati je treba, da delajo tudi tisti, ki so v odboru krajevne skupnosti za zadeve gaja iz navdušenja in požrtvovalnosti. Ne prejemajo niti nagrad, niti kaj prida družbenega priznanja za ogromno delo. Če bomo stvari tako presojali, potem bo ostal Savinjski gaj naša skupna skrb in ponos naše doline.

NOVO VODSTVO ELKROJA

S prvim oktobrom je prevzel dolžnosti direktorja delovne organizacije Ivan Kramer, dipl. ekonomist, ki je doma z Ljubnega ob Savinji in izhaja iz delavsko kmečke družine. Kot izkušen trgovec je nadaljeval študij na ekonomski fakulteti v Ljubljani in diplomiral 1968. leta. Deset let je bil vodja finančno računovodskega sektorja pri Lesni industriji Nazarje, nato krajši čas pri Trgovskem podjetju „Savinja“ Mozirje in nazadnje v „GORENJE“ Velenje kot direktor sektorja za ekonomiko in finance.

V vseh letih je bil poleg svojega poklicnega dela tudi družbeno politično zelo aktiven.

Razgovor z njim, objavljamo v posebnem sestavku.

Krajani Lok pišejo

Krajani vasi Loke – zaselek ob Savinji, želimo izvedeti od Krajevne skupnosti kdo je odgovoren za našo cesto in kdo jo popravlja?

Cesta kakršna je danes je zelo v slabem stanju, zato jo je potrebno posuti z gramozom. Krajani vemo, da je gramoz in posipanje drago, zato smo tudi pripravljene delno finančno in fizično pomagati. Želeli bi, da bi s Krajevno skupnostjo našli skupni jezik in s skupnimi močmi cesto popravili. Prosimo vas, da nam pisмено odgovorite s kakšnimi sredstvi nam lahko vi pomagate. Vse pisмене in ustmene informacije nam spo-

ročite na naslov našega predstavnika ČOPAR Ivan ml. Loke 44 a. Ako pismen odgovor ni možen glede večjih dogovarjanj o sofinanciranju in fizičnim delom krajanov pri posipanju ceste, se lahko naš predstavnik na vaš poziv javi pri vas.

Kakor smo že povedali je cesta v zelo slabem stanju, zato vas naprošamo, da se o tem čim prej pogovorite in nam sporočite.

V pričakovanju čim prejšnjega odgovora vas tovariško pozdravljamo!

KRAJANI VASI LOKE
ZASELEK OB SAVINJI

Neučinkovit samo – upravni nadzor

Predsednik občinske konference SZDL ing. Jože Kumer je sklical predsednike samoupravnih nadzornih odborov, ki so bili izvoljeni na skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti v občini. Ugotovilo se je namreč, da niti eden od njih doslej še ni pokazal kakršne koli dejavnosti, dasiravno so naloge samoupravnega nadzora obsežne in odgovorne. Na sestanku so bili prisotni tudi predstavniki skupnih služb. Obrazložene so bile naloge

nadzornih teles pri interesnih skupnostih in sklenjeno je bilo, da se pripravi kratek seminar za predsednike. Nekoliko pozno je vse to, saj bi nadzorni odbori morali delovati od same izvolitve. Najbrže gre tudi za spodrsrljaj strokovnih služb, ki niso poskrbele, da se nadzorna dejavnost znotraj samoupravne smeri omogoči. Pobuda sklicatelja je bila s strani navzočih pozdravljena, saj se je marsikateri med njimi že vprašal, zakaj samoupravni nadzor ni zaživel.

Slaba bera v turizmu

Že večkrat smo ugotavljali, kako izredne važnosti je za našo dolino tujski promet. Pogoji so. Skratka, v dolino bi lahko privabili množice obiskovalcev in tudi veliko tistih, ki bi v tem lepem, mimem okolju preživeli svoj dopust. Vemo, da smo marsičemu, kar nas zavira, sami krivi. Vedeti moramo, da smo za enotno ponudbo na trgu izredno mali in ekonomsko gledano, nepomembni. Kaj šele, če nastopamo kar vsak v svojem imenu. Pa ti ponudi nekdo 20, drugi 50 postelj, vendar je ta ponudba vedno vezana na en sam kraj. Seveda na trgu ponudbe tako ne

izpademo resni poslovni partnerji zanimivih turističnih uradov. Posledice so občutne. „Turistične objave“ številka 5 omenjajo za našo občino med drugim tole: „Z rezultati nismo zadovoljni... vendar je treba ukrepati in ne razpravljati... „Dobro vemo, da je slabim uspehom botrovala neenotnost! In tako bo vse do časa, ko bomo združili sile, bodisi v občinski turistični zvezi, ali kako drugače. V premislek je tudi podatek, da so letos bile zmogljivosti v kmečkem turizmu pri nas izkoriščene le kakih 28,5%. Vsi si želimo večje uspešnosti!

Kovinarji gradijo

Že skoraj smo pozabili na čase, ko je bilo udamiško delo že kar običaj. Zato je tembolj značilen primer v Kovinarstvu na Ljubnem, ko so se na pobudo družbenopolitičnih organizacij v podjetju odločili, da sami pripomorejo k čimhitrejši dograditvi proizvodne hale. Gradbena dela so bila v zamudi, saj izvajalci niso sledili obveznostim postavljenih rokov. Prijeli so za dela, ki jih sicer ne opravljajo pretežno vsi v kolektivu. Seveda, s častno izjemo kakih treh članov kolektiva, so vsi delavci razumeli potrebo po dodatnih naporih, da bi jutri delali v ugodnejšem okolju in seveda več! Pri tem jih ni motilo slabo vreme. Pleskali so, pa še vsa mogoča druga dela so opravili. Končna bilanca vrednosti del - 20 starih milijonov! Da so bili prizadevni pove tudi podatek o številu opravljenih prostovoljnih ur - 1000! Uspeh jih je presenetil, pa so zato sklenili, da bodo še prijeli za lopate, krampe in čopiče, ko bo spet treba. Kaj to pomeni v kolektivu, ki je znan po dobrem gospodarjenju ni treba posebej poudarjati. Gre skratka za solidarnost in pravilno pojmovanje samoupravnih dolžnosti. Slednje je vredno poudariti, kajti običajno vse preveč poznamo pravice, pa se manj zavedamo, koliko bi lahko doprinesli z dobro voljo za skupen uspeh. To je seveda le ena plat stvari. Druga pa je v tem, da so trenutni kazalci v podjetju takšni, ki kažejo na izpolnitev proizvodnega načrta za letos. Tudi povprečni osebni dohodek so dvignili od prejšnjih 6350 din na 6750 din. Uspešni

so zato, ker so se odločili za proizvode, ki so iskani na našem trgu. Z novim letom bodo pričeli izdelovati kolesne dvojice za potrebe rudnikov. Gre za izdelek, ki je dobro ovrednoten na trgu, pa bo zato tudi dohodek ustrezen. Seveda se srečujejo s težočami, ki so zunaj njihovega odločanja. Gre za vrsto kooperantov, ki se ne držijo rokov in tako se končni izdelki ne morejo pripraviti za trg.

Tudi nekatera naročila so se med letom znižala. Dalje, manjkala je oprema za mehansko obdelavo in podobno. Vse to pomeni nepredviden izpad dohodka in zato morajo na drugi način tega nadoknaditi. So pa še notranje težave! Med njimi nenakomeren priliv delovne sile, šibka priprava proizvodnje, slaba izkoriščenost delovnega časa in drugo. Pa so kljub vsemu uspeli zvišati dohodek na delavca za 22 %, čisti dohodek na delavca za 25 % in akumulacijo v primerjavi s čistim dohodkom za 23 % v primerjavi s podatki istega obdobja lanskega leta. Če ob vsem tem upoštevamo spremembo strukture proizvodnje in dokaj velike naložbe, potem je jasno, da tudi letošnje leto ne bodo kovinarji na Ljubnem razočarali. Kot je v razgovoru dejal direktor temeljne organizacije Strašek, je kolektiv voljan ustvarjati in se spopadati s težavami današnjega tržišča in seveda predvsem proizvodnje. Še boljše pa bo, ko bodo uspeli pridobiti še manjkajoče strokovne kadre, da bodo z njimi ojačali šibkejšo dejavnost znotraj delovne organizacije.

Občinska zdravstvena skupnost

Izvršilni odbor občinske zdravstvene skupnosti Mozirje se je sestal na svoji seji in razpravjal o sklepanju sporazumov o svobodni menjavi dela za leto 1980, obravnaval je izhodišča za srednjeročni plan 1981 - 1985, proučil dalje družbeni dogovor o sofinanciranju investicij v bolnišnico Celje ter določil dan sklica skupščine. Naše bralce gotovo zanimajo stanja glede gmotnega položaja skupnosti, zato skušamo v kratkem prikazati najosnovnejše ugotovitve s seje v naslednjem.

V devetih mesecih tega leta je bilo v OZS potrošeno skupno 46.284 tisoč din, celotnih prihodkov po izločitvi presežkov prispevkov pa se je nateklo 45.515 tisoč din, tako da ima skupnost trenutno za 769 tisoč din ali 1,7 % nekritih odhodkov oz. primanjklaja. Finančni rezultat je glede na predvidevanja v začetku leta, ko smo sklepali sporazume o menjavi dela, sorazmerno ugoden. Vendar v primeru negativnega rezultata skupnost nima formiranega rezervnega sklada, kjer

trenutno ni nobenih sredstev. Prav tako še vedno niso poravnane razlike v ceni iz leta 1977 do Splošne bolnice Celje (1.156 tisoč din) in obstoja tudi vprašanje pokritja preseženih programov nekaterih izvajalcev, ki že sedaj prekoračujejo planskih 75 %. In nazadnje, zadnji trije meseci v letu so po potrošnji običajno najmočnejši in zato pričakujemo večje izdatke od povprečja. Tako je kljub trenutno „ugodnemu“ stanju nujno nadaljevati z izvajanjem zastavljenih ukrepov racionalne potrošnje in tudi poiskati vse realne možnosti za povečanje prihodkov skupnosti pred zaključkom poslovnega leta (valorizacija dogovorjenih zneskov po aneksu glede na rast družbenega proizvoda oz. možnost porabe nastalih presežkov nad valoriziranim zneskom). Ocenjujemo namreč, da bi kljub nadaljni racionalni potrošnji, pokritju zaostale obveznosti, formiranju rezerve in plačilu upravičeno preseženih delovnih programov skupnost potrebovala vsaj za 3 do 4 milione večje prihodke.

Krajevna skupnost Mozirje

Poročali smo že o tem, da je v Mozirju bilo nekaj težav ob oblikovanju krajevne samouprave. O vzrokih smo tudi že marsikaj povedali. Med tem pa je bil sklic skupščine delegatov krajevne skupnosti uspešen in na njem so izvolili organe, ki bodo v bodoče skrbeli za uresničevanje obsežnih in zapletenih nalog v kraju. Za predsednika skupščine je bil izvoljen

Milan Šepec, njegov namestnik pa je Ivan Pungeršek. Svet krajevne skupnosti pa bo še v naprej vodil ing. Karel Kopušar, njegov namestnik pa je Ivan Kramer. Izvolili so tudi poravnalni svet ter svet potrošnikov. Predsednik Kopušar pa je poročal o dosedanjem delu krajevne skupnosti ter v svojem izjavljanju nakazal vrsto težav s katerimi so se v preteklosti srečevali. Predvsem je še nezadovoljivo rešeno vprašanje financiranja in vodenje tajniških poslov. Oboje je ovira v uspešnejšem delu. Podana je bila tudi obrazložitev dosedanjega dela v Savinjskem gaju, ob tem pa je prišlo do izraza pomanjkanje tesnejšega sodelovanja raznih dejavnosti. Navzoči so menili, da moramo ohraniti to veliko pridobitev doline in najti skupen jezik.

RAZSTAVA PTIC

V Mozirju že dalj časa deluje zelo prizadevno društvo za varstvo in vzgojo ptic „Kalin“. Od časa do časa presenetijo krajanje z zanimivimi razstavami, ki so vedno dobro obiskane. Tako so tudi letos v domu Partizana pripravili za javnost pravo „parado“ svojih ljubljencev.

Dejavnost društva ima širok pomen. Ne samo, da opozarja javnost na izredno lepo in zanimivo prtičje-rejo, bolj deluje vzgojno na mlajši rod. Saj je v preteklosti bilo marsikaj storjenega, kar je imelo za posledice uničevanje naših koristnih ptic pevk.

Tudi v Savinjskem gaju so marljivi člani društva postavili svoj dom, kjer si lahko številni obiskovalci gaja občasno ogledajo izbrane ptice.

Njih delo pa so tudi krmilnice in valilnice, ki so postale prijazen dom mnogim pticam v „suhih“ časih.

NAZARSKA LEKARNA

Le malokomu je znano, da je v Nazarjah bila nekoč lekarna in da jo je vodil mozirjan Salomon Lipold. Znani raziskovalec lekarn na Slovenskem mr. Fran Milinarik je v Farmaceutskem vestniku 1952 nekoliko opisal takratne razmere v Nazarjah. Vsa dogajanja v zvezi z lekarno so vezana na takratni

POŠTA

Pošta v Solčavi je bila ustanovljena s odlokom z dne 2. febr. 1897, odprta pa 1. aprila 1897. Prvi poštar je bil Kristijan Germel. Do takrat pa je pošto prinašal v Solčavo dvakrat tedensko poštni sel.

Pobudo za ustanovitev poštne urada je dal 26. 9. 1895 dr. Frischauf. Okrajni glavar Wagner, velik nasprotnik Slovencev, - je namreč poročal dne 3. 3. 1897 na pristojno mesto: „Šturm ne zna pisati“. Prvo pošto pošljiko po novi cesti iz Luč mimo Igle je pripeljal Marovski Lojz - Prušnik, pozneje Werfel v Kapli. Leta 1924 je začel voziti pošto poštini avto iz Mozirja v Solčavo samo poleti.

samostan. Dunajska vlada je že leta 1773 dovolila samostanom, da smejo izdajati zdravila za lastne potrebe. Leto pozneje so predpis razširili, tako so smeli v krajih, kjer ni bilo lekarn, dajati zdravila samostanske lekarn, če so imele strokovno usposobljenega meniha. Na prošnjo okoliškega prebivalstva je leta 1776 gubernij dovolil menihom v Nazarju javno lekarno. Nekaj let za tem so poskušali kirurgi Celja in okolice doseči ukinitve javne lekarn v Nazarjah, pa zaradi prizadevnosti krajanov niso tega uspeli. Prebivalci so z nenehnimi prošnjami dosegli, da je nazarska lekarna ostala. Vodil jo je mozirski rojak Salomon Lipold, ki je bil po vsej verjetnosti izprašani lekarnar. Leta 1764 je postal menih in je v 89. letu v Nazarjah umrl. Bil je znan strokovnjak, saj je dolgo veljal „Salomonov obliž“ kot nepogrešljiv med zdravili. Ohranil pa se je tudi njegov recept za življenjski eliksir. Znan je zapis po katerem je v času francoskih vojn prišlo v Mozirje nekaj ranjenih Francozov, ki jih je obvezal nazarski lekarnar Lipold po katerega so poslali, ko niso mogli pomagati ranjenim vojakom.

RADIO CELJE - 25 LET

Minilo je četrto stoletje, kar se je prvič oglasila radijska postaja Celje. Svečanosti ob tem pomembnem jubileju so obeležili z javno radijsko oddajo v dvorani Golovec v Celju in s spominskim nagovorom. Tudi na območju naše občine je ponekod radio Celje dobro slišen. Zato smo se spomnili velikih zaslug, ki jih je ta lokalna postaja imela tudi za obveščanje naših občanov. Želimo, da bi sedanji kolektiv, ki upravlja z radijsko postajo uspešno deloval tudi v bodoče in večkrat posvetil kakšno besedo tudi našim občanom!

Obetavni načrti

V dolini je še vedno v nekaterih predelih odvisna delovna sila, v glavnem ženska. Zato je zelo pomembno, če se katera od delovnih organizacij odloči za ustanovitev obratov kjer zaposlujejo na novo delovne ljudi. Tako so se tudi v El Kroju odločili za nov obrat v Lučah. V njem naj najde okoli 100 krajanov delovna mesta. V krajevni skupnosti so seveda to odločitev zelo pozdravili, saj so si že davno želeli pritegniti v kraj proizvodno dejavnost v industrijskem smislu. V El Kroju pravijo, da ne kaže bistveno povečevati zmogljivosti v sedanji okolici tovarne, saj je tu že občutiti pomanjkanje ustreznih delavcev. Tako pač približno nove obrate delavcem, kar ima mnogotere prednosti, predvsem pa je za nje rešen stanovanjski problem, ljudje pa se tudi raje zaposlujejo bliže doma. Tako lahko računamo, da bo nov obrat v Lučah dograjen v času do 1981. V svojem glavnem obratu v Nazarjah dokončujejo novo zgradbo, ki bo predstavljala novih 2000 m² prostora za proizvodnjo. S tem bodo seveda ne samo povečali zmogljivosti, temveč tudi izboljšali sedanje delovne pogoje, ki so bili glede na natrpanost že neprimerni. Računajo, da bodo to lahko zaposlili dodatno še kakšnih 30 do 40 delavcev. Ob vsem tem pa skrbijo za iskanje notranjih rezerv in načrtujejo 10 - 15 % večjo proizvodnjo. Posodabljanje tehnologije pa bo pripomoglo k večji storilnosti. Zanimiv je podatek, da bodo v bodoče iskali večje poslovne uspehe v izvozu. Okoli 20 % svojih izdelkov bodo izvozili. Če ta podatek primerjamo z dosedanjim (5 %), potem je še bolj očitno prizadevanje kolektiva za vključitev v mednarodno menjavo dela. Sicer pa bodo razvoj iskali tudi izven republiških meja. Načrtujejo maloprodajno mrežo tam, kjer niso na trgu dovolj prisotni. Kolektiv, ki trenutno zaposluje 420 delavcev išče torej smelo in prizadevno lastni hitrejši razvoj. To pa je predvsem značilno za mlade kolektive, saj so prav mladi strokovnjaki in delavci v marsičem smejejši in pogumnejši, ko gre za poslovne odločitve. Že v preteklem mesecu (oktobru) so na organih samoupravljanja pregledovali poslovne uspehe treh mesecev tega leta. Že povprečni osebni dohodek zaposlenega 7.300 din pove veliko! Ostali podatki pa so zadovoljivi in se v njih zrcali dobro poslovanje in gospodarjenje v tekočem letu. Celotni prihodek so dvignili za 24 %, porabljena sredstva za 22 %, doseženi dohodek za 26 %, glede na podatke istega obdobja preteklega leta. Tako so dosegli povečan čisti dohodek za 29 %, od tega pa so namenili največ za osebne dohodke, poslovni sklad in za stanovanjsko izgradnjo. Zadovoljni so s svojimi uspehi, ob tem pa

mislijo naprej in načrtujejo nove proizvode, ki bodo na trgu dobro ovrednoteni. Načrti so torej zahtevni, vendar jih bodo uresničili, saj gre za kolektiv, ki dobro prisluhne utru pri tržišča.

TISOČI BRALEC

Te dni smo v mozirski knjižnici vpisali tisočega bralca. To je za našo knjižnico lep uspeh, saj nam ta številka nazorno pove, kako priljubljena je knjiga pri naših ljudeh.

Kot tisočega bralca smo vpisali Klavdijo Trnovšek iz Nazarij. Klavdija je stara deset let in nam je povedala, da se je za obisk v naši knjižnici odločila sama in sicer je potrebovala knjigo za recitacijski krožek, njeno najljubše čtivo pa so zaenkrat še pravljice. Iz njihove družine obiskuje knjižnico samo Klavdija. Na vprašanje o organizaciji knjižnice in izposojevališč ni vedela odgovoriti, zato smo jo o tem seznanili v knjižnici. Pripravili smo ji tudi majhno presenečenje in sicer lepo knjižno darilo.

ZKO - KNJIŽNICA
MOZIRJE

Rezervne vojaške starešine o svojem delu

Kot je že po navadi, so tudi letos rezervni vojaški starešine na seji predsedstva ocenili svoje delo v tekočem letu. Poglavitno vprašanje je bilo, idejno politično in vojaško izobraževanje ter mesto in vloga organizacije v občini.

Ko so ocenjevali rezultate izobraževanja starešin, so ugotovili, da so ti iz leta v leto boljši, saj je v letošnjem letu z uspehom opravilo kar 96 % starešin izpite iz obveznega dela programa. Tudi z udeležbo na predavanjih in drugih akcijah so zadovoljni, čeprav bi lahko bila tu še boljša.

Velike uspehe so dosegli v krajevnih konferencah rezervnih starešin. Uspeli so se povezati z ostalimi družbenopolitičnimi, predvsem s sorodnimi organizacijami v krajevni skupnosti, kot z borci, mladino in strelci. S takim dobrim sodelovanjem so dosegli vidne uspehe pri izvajanju akcije „Nič nas ne sme presenetiti.“

Na seji predsedstva so se seznanili z osnutkom programa dela Občinske konference zveze

rezervnih vojaških starešin Mozirje za leto 1980. Program bo do letnih konferenc v Krajevnih in občinski organizaciji v javni razpravi. Iz osnutka se vidi, da bo težišče dela v izobraževanju starešin, ter v pomoči naših organizacij pri vzgoji mladih za SLO, povezane z vsemi, ki delajo na teh vprašanjih. Niso pozabili v osnutku posvetiti posebne pozornosti idejnopoličnemu in marksističnemu izobraževanju starešin.

Ponovno so razpravljali o Tivoli ideji kolektivnega vodenja in dela v organizacijah ter njih uresničitve. Sprejeli so sklep, da se v januarju leta 1980 skličejo delovne konference - krajevnih organizacij ter pri občinski konferenci zveze rezervnih vojaških starešin občine Mozirje.

Glede nalog ki so še ostale iz programa za letošnje leto, pa so sprejeli sklep, da jih do kraja leta izvrše ter tako z uspehom končajo obširen in zahteven program dela v letu 1979.

FRANC OMLADIČ

V premislek

Zanimivi so podatki o izostanku od dela zaradi bolezni, nesreče, nege družinskega člana in spremstva za TOZD in večje organizacije za I. polletje 1979, VII - IX/79 in I - IX/1979 - za OZS MOZIRJE

Zap. št. Naslov	I. - VI. 79	VII. - IX. 79	I. - IX. 79
1. Cinkarna Celje, PD Kemija, Mozirje	2,76	2,08	2,57
2. Zgornjesavinjska KZ Mozirje	3,94	2,23	3,29
3. GIP „Vegrad“ Velenje TOZD ostr. Ljubno	6,35	8,49	7,11
4. TP „SAVINJA“ Mozirje	1,54	1,77	1,62
5. GTP „TURIST“ Mozirje (ni pod. del. org)	3,76	5,88	-
6. „ELKROJ“ Mozirje	5,64	6,14	5,81
7. Osnovna šola Mozirje	3,33	0,62	2,42
8. Skupščina občine Mozirje	4,57	1,71	3,59
9. Komunalno podjetje Mozirje	3,16	4,63	3,55
10. Iskra, TOZD Feriti Mozirje	4,35	3,23	3,95
11. GLIN Nazarje - DSSS	4,18	2,39	3,52
12. - TOZD Iverna	4,83	5,18	4,98
13. - Žagarstvo	9,53	7,28	8,77
14. - TOZD Energetika in vzdrževanje	5,82	3,02	4,83
15. - TOZD Stavbno pohištvo	8,92	8,78	8,86
16. GG Nazarje - TOZD Gozdna kooperacija	10,07	5,05	8,45
17. - TOZD Transport in gradnje	7,15	4,73	6,31
18. - TOZD Gozdarstvo Gornji grad	8,65	8,53	8,61
19. - TOZD Gozdarstvo Luče	7,84	6,76	7,51
20. - DSSS	2,06	2,19	2,10
21. Smreka Gornji grad	3,65	3,97	3,77
22. TGO „GORENJE“ TOZD MGA Nazarje	5,93	5,28	5,70
23. Železarna Ravne, TOZD Kovin. Ljubno	4,12	4,63	4,30
24. SŠZD Velenje, enota Mozirje	2,60	1,39	2,23
V breme občinske zdravstvene skupnosti Moz.	4,74	4,35	4,61
V breme organizaciji združenega dela	2,88	2,47	2,74
V breme občinski zdravstveni skupnosti	1,86	1,88	1,87

DOPISUJTE

V SAVINJSKE

NOVICE

Solidarno za modernizacijo bolnišnice Celje

Pred nami je zbiranje sredstev za modernizacijo bolnišnice, s katerim bo omogočena realizacija razvojnega programa bolnišnice in specialistične ambulante zmogljivosti Zdravstvenega centra Celje do leta 1985. S tem bi bila tudi uresničena želja tako uporabnikov, kakor izvajalcev zdravstvenega varstva na širšem celjskem območju ter realizirana sprejeta odločitev občanov in družbenopolitičnih organizacij, da je ta investicija na področju družbene dejavnosti, prioriteta.

Z modernizacijo celjske bolnišnice bomo do leta 1985 zgradili

najprej sodoben objekt za vse tiste specialistične operativne in neoperativne dejavnosti, ki terjajo široko naravno zaledje, koncentracijo visokospecializiranih kirurških in drugih operativnih ter neoperativnih kadrov, ki zahtevajo opremljenost z dragoceno medicinsko aparaturo in napravami, ki zahtevajo ustreznejše in zahtevnejše delovne prostore.

Sedanje specialistične ambulante so improvizirane in raztresene po celem bolniškem kompleksu, po raznih prostorih, celo po kletah, kar otežkoča kvalitetno delo in racionalno poslovanje in povzroča nezadovoljstvo naših bolnikov.

V novem poliklinično – ambulantnem objektu, na lokaciji med Zdravstvenim domom Celje in med bolnišničnimi objekti bo v spodnjih etažah zadostno število ustreznejših ambulantnih prostorov za zdravljenje poškodovancev, kirurških in nekirurških obolenj bolnikov, ki terjajo urgentno zdravstveno pomoč z zapletnejšimi medicinskimi diagnostičnimi in terapevtičnimi intervencijami. Tu so predvidene specialistične ambulante za ortopedijo, otroško kirurgijo, urologijo, za plastično kirurgijo in kirurgijo roke, specialistični prostori, kot so prostori za rentgensko diagnostiko, male operacijske sobe itd. Poleg tega kirurškega ambulantnega trakta v neposredni bližini specialistične ordinacije in funkcionalni prostori za neoperativne dejavnosti, kot so: internistične ordinacije, z vsemi prostori in opremo za poglobljeno diagnostiko srčnih, pljučnih, želodčno – črevesnih in drugih obolenj notranjih organov.

Tu bodo dobile tudi prostore za ambulantno dejavnost druge specializirane stroke kot so: nevrologija, okulistika, otorinolaringologija za ambulantno zdravljenje in diagnostiko obolenj grla, nosu in ušes, dermatovenerologija za ambulantno zdravljenje kožnih in venernih obolenj. V istem objektu so predvideni tudi sodobnejše opremljeni prostori za razne biokemične in druge klinične, laboratorije in prostori za diagnostiko z radioizotopi ter ustreznejši prostori za rentgensko diagnostiko tovrstnih bolnikov, ki se bodo zatekali v specialistične ambulante.

Poleg teh medicinskih prostorov so v kletnih in drugih delih tega objekta predvideni prostori za dezinfekcijo bolniških postelj in pos-

teljnine, s ciljem, da se za vsakega pacienta menja tudi bolniška postelja z vso opremo. Bolnišnici primanjkuje tudi niz raznih pomožnih prostorov, kot so: zaklonska, garderobe za osebje, dvigala, prostor za medicinski arhiv in drugi tehnično škrobovalni prostori.

Ves ta objekt bo opremljen s sodobnejšimi napravami za prezračevanje in klimatičnimi napravami, kjerkoli je potrebno. Tu je predvidena tudi centralna sterilizacija instrumentov in operacijskih tkanin za celotno bolnišnico.

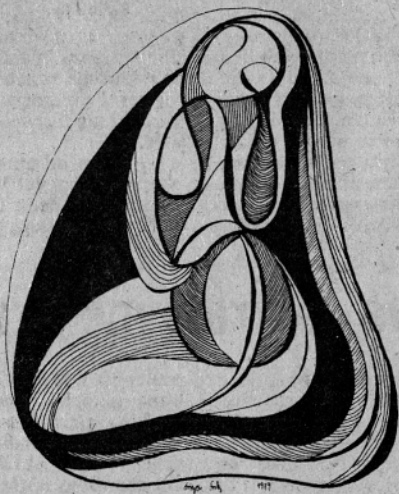
V gomjih etažah pa so v hospitalnem objektu predvideni ustreznejši bivalni prostori za hospitalizirane bolnike, poseben oddelek za intenzivno nego in terapijo najtežjih bolnikov, sodobnejši operacijski trakt s petimi operacijskimi dvoranami, ki bo omogočal varnejšo in sodobnejšo operativno dejavnost.

S hospitalnimi etažami bomo zboljšali higienski in bivalni standard ležečih bolnikov in s tem razrahljali bolniške sobe v starih objektih, ki so sedaj prenatrpane z bolniškimi posteljami.

Velika pridobitev bo tudi to, ker bomo lahko premestili detaširan dermatovenerološki oddelek iz Novega Celja in nevrološki oddelek, ki biva v neprimernih prostorih v okviru psihiatrične bolnišnice v Vojniku, v Celju.

Pri vsem tem moramo poudariti, da bo hkrati potekala tudi posodobitev in sanacija številnih komunalnih in sanitarnih naprav, kot so: kanalizacija s čistilno napravo za celoten kompleks objektov Zdravstvenega centra v Celju, obnova električnih napeljav s trafopostajami, telefonskih napeljav, tiskarne z razvodom omrežja cevovodov za kisik in celotna obnova vodovodnih instalacij.

Delo Lize Lik 1979

Zimsko izobraževanje kmetov

S prihodom zime bo spet več časa za poglobljanje strokovnega znanja, saj že dolgo vemo, da samo „garanje“ in denar nista dovolj za uspešno kmetovanje.

Strokovna služba pri ZKZ Mozirje bo tudi to zimo poskrbela za pester izobraževalni program. Zadnja leta smo se že navadili, da se ta program izvaja v več oblikah. Najbolj so zažvela redna mesečna srečanja (krožki) po vaseh, kjer so se v glavnem zbirale kmečke žene. Želimo pa, da bi se jim pridružili še moški.

Po krožkih se bodo letošnje zimo zvrstila predavanja o higienskem minimumu za vse proizvajalce mleka, ki je po zakonu obvezen.

Druga oblika izobraževalnega dela so predavanja, ki jih organiziramo le v večjih krajih po dolini. Za ta predavanja povabimo zunanje sodelavce in priznane strokovnjake.

Tretja oblika so tečaji. Za to zimo planiramo 2–3 turistično-

gospodinske tečaje za kmetice, ki se usmerjajo v turistično dejavnost in 1 tečaj za gospodarje iz teh kmetij.

Posebna oblika izobraževalnega dela so strokovne ekskurzije. S temi želimo v praksi pokazati to, kar smo slišali na predavanju ali tečaju. Predvsem pa smatramo, da naj bi bila ekskurzija nagrada za vse tiste, ki pridno obiskujejo predavanja in, ki teoretična spoznanja prenašajo v prakso ter s tem prispevajo k napredku našega kmetijstva.

Vabimo vse kmetice in kmete, da nam sporočijo svoje predloge in želje tako, da bi bil program res prilagojen potrebam tistih, ki jim je namenjena.

Obvestila za posamezna predavanja in tečaje bomo tudi letos posredovali preko mlečnih zbiralnic in upamo, da se jim boste radi odzvali.

STROKOVNA SLUŽBA
ZKZ MOZIRJE

Slavnostni govornik ob odkritju spominskega obeležja veterinarski ambulanti IV. operativne cone na Kolenčevi hiši v Gornjem gradu je bil prof. dr.

Praznik Šmartna ob Dreti

24. oktobra pred 35. leti (1944) je Šmartno doživljalo hude čase. Nemci so prišli čez prelaz Lipo in požgali Šmartno in še nekaj okoliških vasi. Prebivalcem so tako uničili še tisto, kar so do takrat imeli. V spomin na ta, resda boleč dan, praznuje Šmartno ob Dreti svoj krajevni praznik. Letos smo ga praznovali še posebno slovesno.

Mladinci so izdali prvo številko svojega glasila MLADA LIPA in vsako gospodinjstvo v KS je dobilo en izvod. Mladi so v glasilu predstavili svoje delo in obdili spomin na žalostni 24. oktober 1944.

KS, SZDL in RK so 27. novembra organizirali pogostitev za krajane, stare nad 70 let. Ta pogostitev je postala že tradicionalna, saj je bila že sedma po vrsti. Letos so tudi znižali starostno mejo od 75 na 70 let. Vsega skupaj je bilo povabljenih 80 starejših krajanov, udeležilo pa se jih je 39. Najstarejše krajanke, 85-letne Nadvežnik Marije, žal ni bilo. Najstarejša prisotna pa je bila 83-letna Kolenc Antonija, ki je sedaj v domu upokojencev v Velenju, vendar se je na naše povabilo, skupaj s Skok Jožefo (78 let), odzvala in prišla počastit naš krajevni praznik. Zaradi svoje visoke starosti je dobila spominsko darilo.

Istočasno pa je bila tudi proslava za vse krajane. Proslavo je pripravila osnovna šola, z nekaj točkami pa so

sodelovali tudi mladinci. Na proslavi so sodelovali vsi šmarčki otroci, ki obiskujejo 4-letno osnovno šolo v Šmartnem. Vzdušje v dvorani je bilo enkratno. Posebno lepo je bilo takrat, ko so se vsi krajani v dvorani pridružili petju otrok in marsikomu se je takrat utrnila solza. Manogi krajani, stari tudi 70 let in več so zaplesali ob zvokih polke in valčka. Vsi so bili navdušeni nad takšnim srečanjem in obljubili so si, da prihodnje leto zopet pridejo.

V nedeljo, 28. oktobra pa je športno društvo LIPA Šmartno v počastitev krajevnega praznika prvič organiziralo TRIM streljanje. Čeprav je Šmartno majhna krajevna skupnost (šteje okrog 700 preb.) pa se je vseeno te akcije udeležilo nekaj več kot 80 krajanov. To je relativno malo ker se je število udeležencev na ostalih TRIM akcijah, ki jih je športno društvo LIPA organiziralo letos (tek, hoja, kolesarjenje) vzdignilo krepko preko številke 100. (tudi več kot 140 na trim hoji). Športno društvo je vsekakor zelo aktivno, zato je za aktivnost v lanskem letu dobilo tudi priznanje OF.

Tako je bilo na praznovanju krajevnega praznika letos, drugo leto pa bo še boljše!

RADO ŠTRUKELJ
Šmartno 12

63341 ŠMARTNO OB DRETI

Srečanje upokojencev v Gornjem Gradu

Mislim, da je treba pozdraviti pobudo DS TOZD Gozdarstvo Gornji grad, ki je dne 9. 11. 1979 organiziral srečanje nekdanjih delavcev gozdarstva na svojem območju. Od 129 povabljenih se je srečanja udeležilo okrog 100 upokojencev. Najstarejši med njimi je bil Grmadnik Janez iz Juvanja, dopolnil je že 87 let.

Ob prihodu v gozdarsko stavbo so uslužbenke TOZD-a vsakemu udeležencu pripelje na prsa rudeč nagelj. Po dolgih letih so se med seboj zopet pozdravljali stari delovni tovariši.

Vse navzoče pa je v kratkem nagovoril tudi direktor TOZD ing. Zidarm Ivan. Orisal je težko delo gozdnih delavcev pred

vojno in napredek, ki smo ga dosegli z uvajanjem mehanizacije pri izkoriščanju gozdov. Zgradili smo več gozdarskih stavb in mnogo gozdnih cest, ki omogočajo danes delavcem vsakodnevno vračanje na svoje domove. Dejal je, da so k tako velikemu napredku v gozdarstvu pripomogli tudi upokojenci.

Organizatorji so poskrbeli, da so se vsi navzoči tudi slikali. Zaključni del srečanja pa je bil v gostilni Trobej, kjer je ob sproščeni pogovoru starih delovnih tovarišev čas kar prehitro minil.

Smatram, da bi bilo taka srečanja še ponoviti in dati s tem priznanje ljudem, ki so mnogo doprinesli za napredek gozdarstva.

VLADO STRMŠEK

Recepcija Turista v Mozirju

Pred nedavnim so odprli recepcijo za potrebe hotela Turist v prostorih Izletnika v Mozirju. Zaenkrat posluje zgolj za potrebe lastnega podjetja. Lepo urejen prostor je dovolj dostojen, da bi lahko predstavljal celotno turistično ponudbo v dolini. Res, že sedaj imajo na voljo propagandno gradivo, kolikor ga je, tudi razna pojasnila o možnih izletih in bivanju v dolini že dajejo, vendar pa bo potrebna širša povezava vseh, na turizmu zainteresiranih dejavnikov. Treba bo obravnati dolino kot enovit turistični prostor in temu

primerno urediti delo enotne recepcije. Verjetno se bodo našli turistični delavci na valovni dolžili sporazumevanja, saj smo s tako razdrobljeno ponudbo že utrpeli dovolj škode. Kot zatrjujejo v Turistu ni z njihove strani preprek za širše sodelovanje. Prav letošnja turistična bera v dolini nas resno opozarja, da je potrebno hitro ukrepati, da stanje ne bo še slabe.

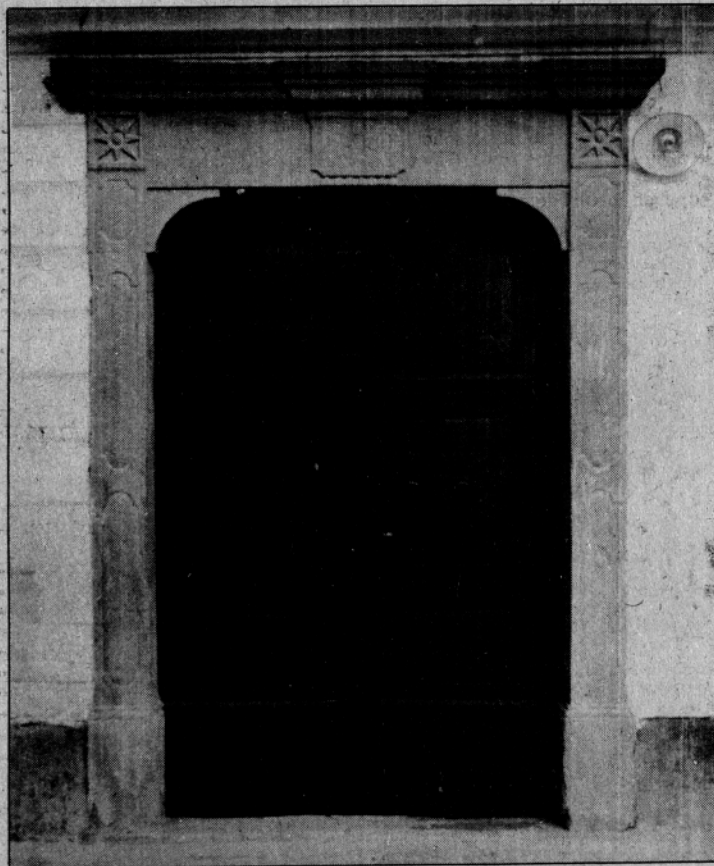
Eden od ukrepov naj torej bo skupna recepcija! Velja še povedati, da vodi recepcijo Biserka Jakuš, ki je doma iz Pustega polja.

Sredstva za krajevne skupnosti

Financiranje krajevnih skupnosti po sporazumu teče že četrto leto. Sporazum zavezuje podpisnike, da po zaključnem računu izločijo na zbirni račun pri SO Mozirje po 300,00 din na zaposlenega. Ta znesek se vsako leto valorizira. Tako je bil leta 1976 v višini sklenjenega sporazuma, leta 1977 je znašal 500,00 din, leta 1978 600,00, za leto 1979 pa 700,00 din. Vsa leta ugotavljamo, da se sporazum ne izvaja dosledno.

Prispevek je nakazalo 53 zavarovancev, ki je vplačalo za 2.375 zaposlenih (od skupno 5193 za-

poslenih) 1.352.638,00 din, kar je le slaba polovica planiranih sredstev. Med zavezanci (s sedežem v občini), ki niso poravnali prispevka so GORENJE - GLIN Nazarje, TOZD Gradbeništvo Ljubno, ZKZ Mozirje, OŠ Mozirje in še nekaj manjših iz negospodarske dejavnosti, ter vsi obrtniki zase in za pri njih zaposlene delavce. Skupno število zaposlenih pri teh zavarovalnicah znaša 1973, za katere bi moralo biti nakazano 1.183.800 din. Ostala manjkajoča sredstva pa dolgujejo ostale OZD izven občine, ki zaposlujejo naše občane (cca 500.000 din)

Vrata na Kreflovi kmetiji v Spodnjih Krošah

NOVE KNJIGE

I. LEPOSLOVJE ZA ODRASLE

Soemen: Šepetanje mravelj - poezija
Cundrič: Vrči, zajetje luči in teme - poezija
Pibernik: Odzvok - poezija
Zupančič: Zlati prah - novele
Moricz: Gospodje se zabavajo
Laszlo: Pregreha
Marques: Polkovnik nima nikogar, ki bi mu pisal
Kirst: Generalska afera

II. KNJIGE ZA MLADINO

Dajčman: Marjetka ve, kaj je vojna
Grafenauer: Kaj ima sonce najraje

Grabeljšek: Kuharji
Rozman: Fantje muzikantje
Alečkovič: Otroci iz zadnje ulice
Pregl: Denar
Hudobna mačeha in dobra pastorka
Kovačič: Dva zmerjalca
Zupanc: Sinček palček
Ingolič: Zgodbe mojega ju tra

III. DOKUMENTARNA POLJUDNOZNANSTVENA LITERATURA

Utopični socialisti
Vidmar: Obrazi
Ljudstva sveta - 2

Ko so leta 1970 pričeli delati v Nazarjah male gospodinjke aparate jih je bilo skupaj 64, ki so kot delavci delovne skupine Gorenja predstavljali novi obrat v dolini. Hitro so napredovali, tako poslovno, kot proizvodno, saj šteje danes ta kolektiv že 369 zaposlenih. Organizacijsko predstavlja temeljno organizacijo v sklopu TGO Gorenja. Od začetnih dveh milijard S dinarjev so danes prišli že na okoli 25 milijard S din vrednosti proizvoda. Delajo pa tehtnice, kavne mlينه, mikserje, razalne strojčke, stenške ure, aparate za osebno nego in varilne stroje za plastične folije. Tudi v naprej bodo ostali pri proizvodnji malih aparatov za osebno nego. Kolektiv je mlad, saj se ocenjuje povprečna starost nekje okoli 24 let. Zato se mnogo mladih neposredno vključuje v organe upravljanja in dela v družbeno političnih organizacijah v temeljni organizaciji, katere vodja Jože Kuder, ing. org. dela, rad poudari, da so uspeli z dobro notranjo organizacijo poiskati rezerve, da pa še niso izčrpali vseh možnosti. Zato se nenehno trudijo posodabljanje že tako specializirano proizvodnjo. V okviru TGO Gorenje imajo razvojno službo in tržiščne raziskave. Doselej ni bilo bistvenih težav v prodaji proizvodov. Jože Kuder pa z veseljem pove, da so medsebojni odnosi v kolektivu dobri, saj se skuša vodenje uveljavljati na široki osnovi soodločanja.

Tako se tudi v samoupravljanju ne kažejo težave, ker so člani kolektiva dobro in sprotno obveščeni o vsem potrebnem, kar jim potem omogoča smotno odločanje. Delo in obveznosti delegatov razumejo in vodstvo temeljne organizacije njih delo tudi pospešuje. Da bi bolje spoznali kolektiv smo o poslovnih uspehih in težavah prislulihli Jožetu Kudru, ki je stanje opisal takole:

Ob pregledu rezultatov poslovanja v TOZD MGA Nazarje za preteklih devet mesecev vidimo, da smo operativne planske naloge skoraj v celoti dosegli. Manjši izpad je bil v proizvodnji za domače tržišče, medtem, ko se je izvoz povečal za 5%.

V letu 1979 smo si zadali nalogo, da bomo izdelali 840 kosov različnih aparatov v skupni vrednosti 245 milijonov din. Za domače tržišče smo predvidevali 62% proizvodnje, ostalo za izvoz, predvsem na zahodno tržišče. V obravnavanem obdobju smo izdelali skupno nad 618 tisoč kosov, v skupni vrednosti 177,5 milijona din, kar je 98% zastavljene naloge. Primerjava z enakim obdobjem lanskega leta nam pove, da smo za domače tržišče izdelali za 4% več, za izvoz 62% več izdelkov.

Doseganje letnega plana je za domače tržišče dokaj ugodno, odstopanje je minimalno. V izvozu pa smo letni plan dosegli samo s 55%. Da je uspeh na izvoznem področju tako zaostal, je potrebno iskati vzroke v zelo slabi prodaji na tržišču ZR Nemčije, kamor največ izvažamo, v prepoznih dobavah plastičnih mas iz uvoza in v visokih materialnih stroških, ki onemogočajo našimi izdelkom konkurenčnost na tržišču.

Omenjene rezultate smo dosegli s povprečno 302 zaposlenima delavcema. Letni plan predvideva nekaj več zaposlenih. Primerjava z lanskim letom nam pove, da se je povprečna zaposlenost povečala za 5%.

Prodaja poteka v sedanjem obdobju zelo ugodno. V primerjavi z lanskim letom smo na domačem tržišču dosegli za 24% večjo prodajo, na področju izvoza pa za 43% več.

Zaloge gotovih izdelkov so občutno manjše kot so bile v preteklem letu in se še zmanjšujejo.

S planom za leto 1979 smo predvidevali, da naj bo povprečni neto OD 5.458 din. V mesecu septembru pa je znašal povprečni neto OD 5.443 din ali za obdobje 1. 1. - 30. 9. 79 5.404 din. Povprečje za leto 1978 znaša 4.463 din. Neto OD se je v primerjavi z letom 1978 povečal za 21%, plan za leto 1979 pa je dosežen z 99%.

V obravnavanem obdobju smo produktivnost povečali za 16%.

Nadurno delo se po številu opravljenih ni bistveno zmanjšalo.

V letošnjem letu niso bila predvidena sredstva za večje investicije. Predvideno je vlaganje samo v enostavno reprodukcijo v višini 2.379 tisoč din.

Iz opisane sledi, da bomo morali do konca leta vložiti vse napore za doseganje plana, racionalnega koriščenja fonda ur, predvsem pa doseči plan izvoza. Kot na področju same proizvodnje, bomo morali veliko prizadevanja vložiti tudi na področju zmanjšanja vseh vrst stroškov, kakor tudi za doseganje postavljenih varčevalnih ukrepov.

so bili zelo prijazni. Dali so mi nekaj spominkov.

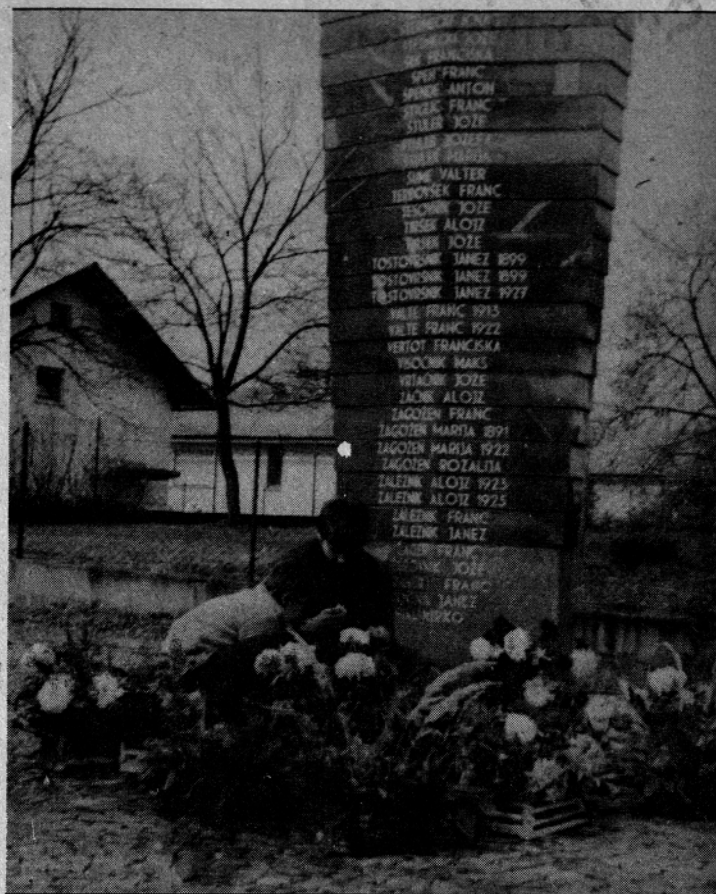
Ob desetih sva šla z Zoranom k šoli. Tam je bila lepa proslava ob 120.letnici šole. Odkrili so spominsko ploščo borcem iz NOV. Otvorili so prizidek in ga predali svojemu namenu. Po proslavi je bilo veliko rajanje na prostem. Kljub soncu naj je zeblo, zato smo se preselili v šolo.

Ob 21. uri smo se poslovili in odpeljali proti domu. Med vožnjo smo vsi dremali. Mama je bila zelo presenečena, ko sem že ob 7.30 potkal na vrata. Dolgo sem pripovedoval, kako je bilo v Mačkatu. To potovanje mi bo še dolgo ostalo v spominu.

BLAŽ VODUŠEK 7. razred
OŠ - Fran Kocbek
Gornji grad

in društev iz Solčave in graničarji. Največ uspeha je imela ekipa OSO Solčava, ki je nastrelila 249 krogov in osvojila prehodni pokal. Druga je bila ekipa OSO Mozirje s 231 krogi, tretja pa Lovska družina Solčava s 222 krogi. Pohvaliti je treba tudi žensko ekipo ISKRE iz Solčave, ki je zasedla 8 mesto.

Pri posameznikih so bili najboljši: Podbrežnik Franc s 88 krogi, Plesnik Darko s 88 krogi in Knez Jože z 84 krogi, vsi iz OSO Solčava. P. F.

Najmlajši niso pozabili prižgati svečke pred pomnikom revolucije in ozaljšati mnoge grobove pozabljenih...

Na pobrateni šoli

Naša šola je pobratena s šolo v Mačkatu. Ta šola leži na pobočju Zlatibora v zahodni Srbiji. Pobratimstvo traja že nekaj let, da bi se še nadalje razvijalo in krepilo bratstvo med narodi Jugoslavije. Do sedaj so prihajali iz Mačkata na obisk tovariši učitelji. Tudi naši tovariši učitelji so bili že nekajkrat v Mačkatu. Letos smo bili povabljeni tudi pionirji.

V začetku oktobra smo izvedeli, da bomo šli v Mačkat. Iz tedna v teden smo čakali na datum odhoda. Mislili smo že, da s potovanjem ne bo nič. 22. oktobra pa smo dobili povabilo, da naj pridemo 27. oktobra. Veselo smo se pripravljali na pot. Mislili smo potovati z vlakom, končno pa smo se odločili, da bomo šli s kombijem. V Mačkat smo se

odpravili 25. oktobra ob 12.30. Zraven so bili trije tovariši učitelji, tov. ravnatelj in pet pionirjev. V Kombiju je bilo prijetno toplo. Dekleta so med vožnjo dremala, mi smo se pa pogovarjali. Hitro smo napredovali, ker smo se vozili ponoči. Zjutraj smo se ustavili v Valjevu in zajtrkovali burek. Vreme je bilo lepo, toda kljub lepemu vremenu nas je zeblo. Natančneje smo si ogledali Titove Užice. To je lepo zgodovinsko mesto.

Ob dveh popoldne smo prišli v Mačkat. Lepo so nas sprejeli, in nam pogasili žejo. Peljali so nas na Kadinjača. Tam so veličastni spomeniki v spomin na težke čase NOB.

Večerjal in spal sem pri pionirju Zoranu. Sladko sem spal. Vsi pri hiši

Počastili krajevni praznik

KS Solčava ima svoj praznik - spominski dan 24. oktobra. Pred 35 leti je okupator do tal požgal vas in okoliške kmetije. Zato se tega dne spomnimo vsako leto s kulturnim programom in športnimi prireditvami.

Osnovna strelska organizacija „Ošep Franc - Milan“, je priredila v nedeljo 21. oktobra tekmovanje z MK puško.

Sodelovale so strelske organizacije iz cele občine, ekipe organizacij

Jesenske sanje

Zajčki skakljajo v šumečih gozdovih, v prelepih planinah se srne pode. Gamsi norijo po skalnih robovih, visoko nad njimi pa orli lete.

Za zajčki bi stekel v gozdove šumeče, misel hitela bi k srnam v planine, oko bi zazrlo se v gamse noreče, z orli zaplaval bi v sinje višine.

Metod Rosc
7. a
OŠ Blaža Arniča LUČE

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Mozirje

RAZPISUJE

NATEČAJ za posojila delavcem za zidavo družinskih sta- novanjskih hiš v osebni lasti.

Natečajna vsota znaša
350.000,00 din.

1. Posojilo po tem natečaju
lahko dobijo delavci:

- ki so zaposleni v temeljnih
in drugih organizacijah združe-
nega dela in združujejo sredstva
na podlagi družbenega dogovora
o obveznem združevanju, uprav-
ljanju in uporabi sredstev za
usmerjeno stanovanjsko gradnjo
v občini Mozirje;

- da namensko varčujejo pri
poslovni banki;

- da se njihova gradnja šteje
za družbeno usmerjeno stano-
vanjsko gradnjo in so zavezanci
za plačilo komunalnega prispev-
ka.

2. Prednost imajo delavci, ki:

- imajo nižji povprečni mese-
čni dohodek na člana družine;
- zidajo družinsko stanovanj-
sko hišo ob upoštevanju elemen-
tov za standardno stanovanje;
- bodo s preselitvijo v novo-
zgrajeno hišo sprostili družbeno
najemno stanovanje.

3. Posojila po tem natečaju se
dajejo največ za dobo 15 let s
3,5 % obrestno mero. Po poteku
10 let od začetka odplačevanja
posojila se obrestna mera za ne-
odplačani del posojila poveča za
2 %.

4. K vlogi za natečaj za najem
posojila morajo priložiti:

- potrdilo o letnih dokazljivih
dohodkih vseh članov dru-
žinskega gospodinjstva za pre-
teklo leto;

- potrdilo o premoženjskem
stanju in številu družinskih čla-
nov;

- gradbeno dovoljenje;
- projekt stanovanjske hiše
(na vpogled).

5. Natečaj za posojila za zida-
vo družinskih stanovanjskih hiš v
osebni lasti traja do 15. 12.
1979.

Nepopolne vloge in vloge, ki
bodo prispele po tem datumu ne
bodo upoštevane.

6. Vloge za prigrasitev na na-
tečaj sprejemajo strokovne služ-
be stanovanjske skupnosti pri
Komunalnem podjetju Mozirje.
O rezultatih natečaja bodo vsi
prosilci pisмено obveščeni.

SAMO LEPE BESEDE SO PREMALO... VAŽNA SO DEJANJA!

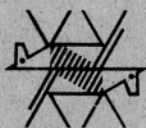
Pomagate lahko tudi Vi, tovariši

- pedagogi, profesorji, učitelji - če boste vsaj nekaj minut med predavalno uro govorili učencem o le-
pem ravnanju z živalmi
- raziskovalci, znanstveniki, zdravniki - če boste programirali in propagirali uporabo nadomestnih me-
tod za izvajanje laboratorijskih in medicinskih poizkusov; namesto na živih živalih, ki povzročajo bo-
lečine in grozljive muke zlasti pri vivisekciji
- sodniki, pravniki - če boste mučitelje živali strogo kaznovali, če boste živali obravnavali kot živo
bitje in ne kot reč
- zakonodajalci - če boste podprli naša prizadevanja za izdajo slovenskega zakona o varstvu živali
- veterinarji, kmetijski delavci, uslužbenci milice - če boste tesno sodelovali z nami in s svojim strokovnim
znanjem pomagali reševati živali pred mučenjem
- prevozniki - če boste humano prevažali živino
- delavci v klavninah - če ne boste pred zakolom mučili živali in klavno živino humano pred zakolom
omamili
- turistične agencije - če ne boste propagirale ogleda bikoborb in drugih prireditev, na katerih mučijo ži-
vali
- lovci, če ne boste vse vprek streljali tudi tiste domače živali, ki lovtvu ne povzročajo škode
- uredništva časopisov, radia in TV - če boste ožigosala primere mučenja živali in objavljala primere lepe-
ga ravnanja z živalmi
- potrošniki - če boste bojkotirali uporabo mesa, pridobljenega v mučilnicah za živali; v intenzivnih far-
mah za belo meso, baterijskih farmah za perutnino itd.
- lastniki psov in mačk - če boste pomagali preprečevati nekontrolirano razmnoževanje nezaželenih psov
in mačk s tem, da boste svoji psi/mački dajali kontracepcijska sredstva ali jo dali sterilizirati, psa/mač-
ka pa kastrirati izkušenemu veterinarju
- žene/dekle - če boste bojkotirale nakup izdelkov iz krzna, katerega žive živali so morale pretrpeti groz-
ljive muke
- matere - če boste svoje otroke čimprej pričele spoznavati živo naravo in v otrocih vzbuditi čut do ži-
vali in lepo ravnanje z njimi.

ZA SODELOVANJE SE ZAHVALJUJE

Društvo proti mučenju živali Slovenije

Ljubljana, Trubarjeva 16. POB 222

DRUŠTVO PROTI MUČENJŦ ŽIVALI SR SLOVENIJE
SOCIETY FOR THE PREVENTION OF CRUELTY TO
ANIMALS

Ivanka in Anton Vodovnik z Dobrovelj sta praznovala 50 letnico poroke. Poročila sta se 21. ok-
tobra 1929 v Nazarjah, v zakonu se jima je rodilo 14 otrok. V krogu svojih sta srečna stopila
pred predsednika občine Hinka Čopa, ki je opravil slovesen obred v Mozirju.

Ocena, zaključki in stališča o uresničevanju delegatskega sistema, ki so se izoblikovali v javni razpravi po OO ZSMS in jih je sprejelo predsedstvo OK ZSMS:

— Delegatski sistem v KS ne deluje tako kot bi moral. Dogaja se, da delegate ZSMS v organe KS imenujejo organi sami, niso pa delegirani neposredno iz vrst članov OO ZSMS, katero bi naj delegati zastopali.

— Člani OO ZSMS niso dovolj informirani o tekoči problematiki v KS. To pa ravno zaradi premajhne povezave delegata z bazo, bodisi, da je temu kriva premajhno razširjanje povratne informacije delegatov, ki so jih organi izbrali sami in ni-

če že posreduje mnenje ali stališče potem pove svojega, ne pa mnenja iz sredine, ki ga je za sejo delegirala.

— V nekaterih KS se dogaja, da delegate ZSMS ne vabijo na seje.

— Tudi izobraževanje delegatov je na zelo nezadovoljivi ravni. Menimo, da bi ravno z izobraževanjem morali doseči, odpravo nekaterih nepravilnosti, ki se zelo pogosto dogaja. Treba je spodbujati vse delegate, da bi imeli interes za izobraževanje, saj je bilo do sedaj nekaj oblik organiziranih, vendar zelo slabo obiskanih.

— Mladi smo v delegatski sistem zelo malo vključeni, zato ne vemo niti kako naj deluje, niti kakšne koristi

Mladi o delegatskem sistemu

majo stika s sredino, ali pa tudi zaradi neaktivnosti posameznih delegatov, ki pa so bili delegirani iz vrst OO ZSMS.

— Mladi smo vključeni tudi v vsa društva in druge organizacije, vendar pa povezava med DO—D in OO ZSMS ne temelji na delegatski osnovi, zato se torej dogaja, da mladi v DO—D ne vedo za delo v OO ZSMS in obratno.

— Gradiva za razne seje niso primerno in razumljivo napisana. Delegati torej ne znajo oziroma zelo težko razpravljajo o stvari, ki je ne razumejo. Gradiva prihajajo tudi zelo pozno, tako da delegati nimajo časa in tudi ne možnosti o njem razpravljati in sprejemati določenih stališč, ki bi jih potem lahko posredovali na seji. Dogaja se, da hitro določijo delegata zgolj zaradi udeležbe in

nam lahko prinese. Vsekakor moramo torej več storiti na področju izobraževanja in povezovanja mladih na vseh področjih, vendar na delegatski osnovi, saj bomo le tako zajeli celovitost dela mladih.

— Ugotovljeno je tudi bilo, da je prenakopičenje funkcij na posameznika zelo škodljivo, saj se potem ne more posvetiti eni določeni stvari, ampak opravlja vse le formalno in površno. Zato je treba posvetiti tudi več pozornosti mladim, da bi si tako zagotovili kader za delovanje tudi v drugih organizacijah.

Javna razprava v OO ZSMS v delovnih organizacijah ni posebej zaživela, zato pričakujemo večji odziv prav iz teh sredin. Mnenje pa je, da se mladi v delovnih organizacijah srečujejo s podobnimi problemi kot v KS.

MLADA LIPA

Mladi v Šmartnem ob Dreti so že večkrat pokazali domiselnost. Toda tokrat so presenetili z glasilom v okviru krajevne skupnosti. Uredili so ga sami ter ga s pomočjo sredstev krajevnih organizacij tudi izdali. Sleherna hiša v kraju ga je dobila. Tudi v naše uredništvo je prispel izvod.

Ne gre le za pohvalo zamisli, velja posebej pohvaliti vsebino, ki je prinesla bralcem dosti zanimivosti iz zgodovine, narodopisja, krajevnih posebnosti in drugih sestavkov. Volja do dela v vrstah mladih je pri-

šla do izraza na sestanku v Šmartnem, kjer so se zbrali skupaj krajevni dejavniki, da bi ocenili glasilo in se dogovorili za dejavnost mladine. Razgovor je bil prijeten in res učinkovit. Sklenili so pristopiti k ponovni oživitvi prosvetnega društva, izrazili so zanimanje za izposojevalnico knjig, se dogovorili za bodoče sodelovanje pri izdaji glasila in prisluhnili mnogim nasvetom starejših krajanov, ki so z razumevanjem izražali pripravljenost pomagati kjer se le da. Takšno sodelovanje manjka marsikje v dolini!

Nevzdržno!

Je to beseda, ki je dan na dan na tapeti? Pri nas dijakih že. Ali je prav, da se podajamo domov na stop, naj mogoče čakamo, da se nas usmilijo avtobus ob 3. uri in če ta ne bo vzel vse gor, nam bodo spet rekli: „Saj še pelje eden ob 4. uri.“

Žalostno je, da nihče ne pomisli, da bi tudi mi bili radi kmalu doma, namesto da ure in ure pohajkujemo po mestu in čakamo na milost in nemilost ter upamo, da bomo do 20. ure le doma. Komu mar, če nas čaka še cel kup učenja. Včasih dobiš celo občutek, kot da smo mi zaradi avtobusa in ne avtobus zaradi nas. Smo mi krivi, če ima avtobusno podjetje tako neurejene razmere in mu primankuje avtobusov? Sprašujem se, če je sploh vredno, da plačujemo mesečno vozno karto, če nimamo potem več vstopa na avtobus, razen na šolskega, tega pa zaradi dolgega urnika marsikdaj ne ujamemo. Tudi sprevodniki, ki so zadnji čas posebno „prijazni“, nas radi pozdravijo z besedami, da imamo šolski avtobus in kaj še sploh rinemo na rednega. Žal naš pouk ne traja le do 12. ure.

Čeprav je manjkalo do odhoda avtobusa še dobre pol ure, sem se s svojimi sošolci iz šole napotila kar naravnost na avtobusno postajo. Še na misel mi ni prišlo, da bo avtobus odpeljal brez mene. Končno smo ga dočakali. Ljudje na postaji so se kar trli. Ob prihodu avtobusa se je vsa množica dobesedno zagnala proti vratom, kot lačen pes za kost. Izgledalo je tako, kot bi se borili za biti ali ne biti — pravcati boj za obstanek! Neko staro ženo, ki je bila obložena s košarami smo skoraj pohodili. Na vratih avtobusa se je končno prikazal sprevodnik in zavpil: „Stran mularjal! Če se boste prerivali, ne boste prišli gor, zato lepo počasi, prosim!“ Kot vedno je tudi tokrat naletelo na gluha ušesa, saj smo vsi dobro seznanjeni z navadami sprevodnikov, da bodo spustili na avtobus le toliko ljudi, kolikor je sedežev in nazadnje še mogoče kakšno bolj pomembno osebnost, ki se ji seveda bojijo zameriti. Znašla sem se v vrtincu, ki se je nekaj časa pomikal na levo, potem na desno stran. Nazadnje me je ta val zanesel namesto k vratom avtobusa nazaj na pločnik. Ko sem se zavedla, sem že vedela, da sem spet tam, kot sem bila na začetku. Ravno takrat so se vrata avtobusa neusmiljeno zaprla in kaj mi je preostalo drugega, kot da grem na stop, pa če se spodobi ali ne. Kar naenkrat sva se s prijateljico znašli na Glaziji s stegnjenimi rokami proti cesti. Stopava, stopava in nič. Seveda, nisem prej pomislila, da je danes dan, ko neparna vozila ne smejo na cesto. Avtomobili so bili redki, večinoma že polni ali je za volanom sedela ženska, ki le redko ustavi. Nisva se vedeli, kaj bi storili, saj se je kazalec ure že krepko približeval 3. uri. Kdaj bova doma, če sploh bova? Na pozno uro naju je opozarjal tudi prazen želodec. Ugotavljali sva, da res noče nihče imeti v avtu poleg sebe dveh lepih žensk za okras. Iz premišljevanja naju je zbudil avto, ki je na najino presenečenje ustavil. Naj greva zraven?

Nisva dolgo premišljevali in se na slepo srečo vsedli v avtomobil. Ker je bil voznik zgovoren, sva se pošteno načevali. Kar naenkrat smo se

pripeljali do Šentrupertu, kjer naju je voznik postavil na cesto. Cesta je bila prazna. Kot da bi vsa motorizacija izginila, kot da je prišel čas, ki je požrl vse avtomobile. Pripeljal se je spaček z odprto streho, iz katerega so gledale tri kosmate moške glave. „Ne, v tem avtu se že ne bom peljala,“ sem sklenila sama pri sebi, pa četudi pridem peš domov. Avtomobil se je seveda ustavil, čeprav nisva ustavljali. Avtomatično sva se pomaknili korak nazaj. Končno so tri kosmate glave le izginile. Izgubili sva že vsakršno upanje, da bo na tem vesoljnem svetu še sploh pripeljalo kakšno normalno vozilo. „Glej, tovornjak!“ je veselo zaklicala prijateljica. Voznik se naju je usmili in ustavil. Do Letuša, kjer je ustavil, naju je pošteno pretreslo. Na najino presenečenje je tu ustavila ženska, ki nama je celo pot delila nauke: „Peljeta se na svojo odgovornost! V primeru nesreče odgovarjata sami! Nič ne rečem, da stopajo fantje, ampak punce...“ Ni mi jasno, zakaj nama je sploh ustavila.

To njeno predavanje naj bi pomenilo, da fantje kar naj stopajo, za dekleta pa tako ni pomembno ali pridemo dobore ob 14. uri ali ob 20. uri, glavno je, da na spodoben način. Komaj sem čakala, da bova izstopili, saj sami dovolj dobro veva, kaj vse se nama lahko zgodi, kaj vse je že pisalo po časopisih in da se počaka na naslednji avtobus...

Res je, da je že marsikaj pisalo, mi pa še vedno trpimo...

Alenka Novak
Rečica ob Savinji 118

GOZDARSTVO NEKOČ

Znano je, da je pred vojno bilo ogromno gozdov v škofijski upravi, kar blizu 12.000 ha!

Imeli so 4 revirje, gomjegrajskega, ljubenskega, lučkega in vrbovskega. V vsakem sta bila dva čuvaja in po en gozdar. Revir je navadno imel drevesnico.

Nadgozdar je bil v Gomjem gradu, vendar podrejen upravi v Vrbovcu. Dokler niso imeli domače žage je graščina prodajala les na panju. Med obema vojnama so ljubenski revir združili z gomjegrajskim. Zapis pravi, da je okoli leta 1920 prišel za upravitelja ing. Ignac Peljhan, knjigovodstvo pa je za Remštom prevzel Ivan Sever. Od 1926 do druge vojne je upravljal posestvo ing. Lojze Žumer.

Okrajno drevesnico v Radmirju je oskrboval okrajni gozdar Alfred Majcenovič.

Tako je zabeležil takratno stanje kronist Franc Hribernik, sicer učitelj v Mozirju.

Zapisa: ANTON IKOVIC

Bil sem v II. bataljonu Zidanske brigade. Nekega večera v avgustu 1944 je brigada napadla nemško postojanko pri Polzeli in na državnem posestvu napravila prehranjevalno akcijo. Po akciji se je umaknila na Čreto. Drugi dan, ko se je brigada pripravljala za kosilo, so prišli Nemci in jo napadli. Kuharji niso imeli časa razdeliti hrane. Kotle s hrano so prevrnili in hrano zlili po tleh, ter se umaknili. Brigada je napravila protinapad in Nemce zaustavila. V tem napadu sem bil ranjen v nogo, zato so me spravili v partizansko ambulanto na Ljubno, ki je bila takrat v Kolenčevi hiši. Dr. Kukovec me je prevezal in me poslal na zdravljenje domov. Zg. Savinjska dolina je bila tedaj že osvobodjena. Bil sem v Kladju – Podveža. Pri Cireju v Podvolovljeku pa je bi-

Jesenski sonet

O, zarja nam večerna je svetila,
noč mila daljša se in dan obrača,
prišla k nam zopet je jesen
domača,
še kača se je med kamenje skrila.

Krompir pospravljen, jabolka so
zrela,
kmetici ves obraz vesel žari;
v večerih hladnih pa kamin gori
in družba zbrana je glasno
zapela.

V škrlat se čudežni je gora
odela;
zapihal vetrce je, več listja ni:
jesen poslavljati se je začela.
Potrta spet narava se smeji:
„Pomlad preljuba, tebi zdaj bom
pela,
po dolgi zimi me predramiš ti!”

Ciril Rosc

7. a

OŠ Blaža Arniča LUČE

la partizanska premična bolnišnica. Tam je bil tudi dr. Vaušek iz Polzele, ki me je hodil zdraviti. Doma sem bil do decembrske ofenzive.

24. decembra 1944 v nedeljo sem bil doma v izbi. (Bilo je dopoldan) zunaj je pritiskal mraz. Počutil sem se varnega. Nenadoma pa so se pred hišo pojavili domobranci. Bili so v titovkah. Prišli so iz Planice. Ko so vstopili v hišo, sem bil pričnan da so partizani, zato me tudi niso presenetili. Njihov vodnik Gašper me je takoj vzel v „roke“ in me začel spraševati, zakaj ne grem v partizane, ker sem še mlad in sposoben za vojsko. „Ali imaš kako partizansko propustnico, da si lahko doma?“ Me je še vprašal. Da bi mi verjeli, da nisem partizanski dezertar ali skrivač, sem mu pokazal propustnico, ki mi jo je napravil dr. Kukovec, ko me je poslal na zdravljenje domov. Tedaj pa je dejal: „O tiček, zopet imamo enega, ti boš pa šel z nami.“ Snel je titovko z glave in nataknil na glavo domobrantsko kapo. Ostrmel sem, ker sem spoznal, da sem ujet. Gašper me je tudi vprašal, če sem že kdaj videl domobrante ali slišal o njih. Odgovoril sem mu, da še nikoli. „Kaj pa o belih, si že kaj slišal?“ Ja, o teh sem pa že. Sem mu pritrtil. „No sedaj jih imaš pred seboj. Obleci se, potem pa gremo.“ Mi je še dejal in odšel na podstrešje, kjer so preiskovali, če bi bilo kaj partizanskega in če bi se dalo kaj odnesti.

Hiša je prislonjena v strmi breg, kjer je tudi glavni vhod v hišo, ima pa še vrata na spodnjo stran. Pred vhomom so se gnetli ostali domobranci in za trenutek sem ostal sam v sobi. Izkoristil sem priliko in se pognal skozi spodnja vrata po strmini proti Markovskemu gozdu, ki je bil oddaljen kakih tristo metrov. Med begom sem tudi nekajkrat padel, ker so bila tla zmrzla in ledena. Za menoj ni nihče streljal, zato sem vedel, da niso opazili, ko sem pobežnil. V gozdu sem se za hip ustavil in pogledal proti hiši, če me morda ne lovijo. Ko so domobranci ugotovili, da me ni, so začeli streljati kar v slepo na vse strani. Za moj beg so se hoteli maščevati nad domačimi.

Očeta Janeza in mater Nežo ter brata Franca, Romana in sestro Mimo so postavili pred zid, da bi jih postrelili, če se ne vrnem in zahtevali, da me pokličejo.

Klic domačih, naj se vrnem in jok, so me ustavili. Vedel sem, da so domači v nevarnosti in jih bodo morda postrelili, zato sem se odločil, da se vrnem in morda s tem rešim domače, pa čeprav bi mene ustrelili.

Ko sem se javil, so me skupaj z ostalimi odgnali proti Jeriju. Tam smo se ustavili. Domobranci so imeli na glavah zopet titovke. Nekaj jih je odšlo v hišo in zahtevali so hrano in pijačo.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Ocenili delo

Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Slovenije v Mozirju je na svoji seji pretresala nekatera žgoca vprašanja o uresničevanju delegatskega načina odločanja in o nalogah v naslednjem obdobju. Ugotovili so, da se mladi vse bolj uveljavljajo v družbenem življenju doline, da pa so žal še vedno primeri, ko naletijo na nerazumevanje ali pa tudi premajhno zavzetost članstva. Na sploh pa smemo trditi, da se v nekaterih krajih in v posameznih delovnih organizacijah mladi zelo uspešno povezujejo. Tudi v

krajevnih skupnostih prihaja njih delovni delež vse bolj do izraza. S stanjem pa še niso zadovoljni, zato so sprejeli zelo obetaven načrt dela za obdobje november 1979 do maja 1980. Vrsta nalog bodo izvedle komisije pri konferenci. Tako bo tudi tokrat kulturna komisija poskrbela za Našo besedo 80 in pričakovati je, da bodo tu pomagali tudi drugi, ki jim je kultura pri srcu. Posebno skrb so si zadali pri negovanju spominov NOB, pa še mnoge obveze so sprejeli. Prepričani smo, da jih bodo uresničili!

Urednikova beseda

Nekateri bralci se pritožujejo, da ne dobivajo Savinjskih novic redno, nekateri občani pa sploh ne. Že večkrat smo predlagali, da takšne primere obrazložite pismonoši, ki bo opozoril upravnika pošte, da ne prihaja dovolj primerkov glasila v vaš kraj.

Mi bomo seveda poskrbeli, da bo to urejeno, če nas bodo s pošte obvestili. Pri zadnjih novicah so tehnični delavci v tiskarni pomotoma vstavili v sami glavi glasila, da gre za dve številki skupaj. Ni prav, šlo je le za oktobrsko številko, med tem, ko je pričujoča novembrska. Izhajamo tako nerodno, da smo pač morali objaviti vsebino namenjeno Dnevu republike že v oktobrskih novicah.

Veseli nas, da so se tokrat oglasili tudi iz nekaterih krajev, kjer je doslej vladal molk. Še ostale vabimo k sodelovanju! Žal pa moramo razočarati vse tiste, ki so na naše uredništvo naslovili osmrtnice in zahvale po smrti. Teh namreč ne moremo priobčiti, ker nismo za takšne objave pooblaščen. Prosimo, da to razumete.

Tokrat so se obrnili krajinani zaselka Loke pri Mozirju na nas, da bi objavili njihove težave s cesto. Ponatisnili smo dopis krajevni skupnosti in menimo, da smo s tem pripomogli v možni meri opozoriti na njihove skrbi. V tej številki smo pričeli objavljati partizanske spomine Toneta Ikovca.

Vnaprej bomo namenili pol strani tej vsebini. Smatramo, da je prav opozarjati na grozote vojnega časa v naši dolini. Ne zaradi grozot, pač pa zato, da se ne bo pozabilo zlo, ki so nam ga prizadejali okupatorji. Solčavske zgodbe tokrat niso našle prostora, vendar bomo z njimi nadaljevali, saj so zanimivo branje, predvsem za mlajši rod. Ker bomo izšli prve dni v januarju, naj vsem bralcem v imenu uredniškega odbora in svojem imenu zaželim vso srečo in zdravje v prihodnjem letu!

NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno – Izdajajo SO in delovne organizacije občine Mozirje – Urejuje uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik – Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon 063-830-017 – Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje št. 5076-637-56 – Savinjske novice, glasilo SO Mozirje – Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do dvajsetega v mesecu – Grafična priprava CZP „Dolenjski list“ Novo mesto – Tisk: tiskarna Ljudske pravice Ljubljana – Po imenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421. 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.